

Etiam breuiloqua est illa substitutio qua substitutionis vnius persone ad aliam fit repetitio. Item breuiloqua illas res et eodem modo significat substitutiones. ut significant eius verba vel quevis alius de sumpta significata. Et dicitur breuiloqua. id est breuibus verbis fit et breuibus verbis comprehendit plures substitutiones. ut no. Accur. et Bar. ff. de vul. et pu. substi. de hoc vide infra. Substitutio breuiloqua.

Brocartica materia dicitur que est peritularum opinionum rationibus inuoluta.

Brutus dicitur quasi obrutus. quia sensu caret. et est sine ratione et prudentia secundum Iulianum. unde brutire. id est infatuare.

Bubulus est magnus et siluestris bos. sed buculus est parvus bos.

Bucus est garrulus qui ceteros oris loquacitate non sensu superat. secundum Iulianum.

Bulla est signum pape vel littera quam dat papa. vel ornamentum regale.

De Caliducum lega

Caducum secundum Iulianum in summa. C. de cadu. tollen. est quod deficit post mortem testatoris quacunque ratione. Et quia quibusdam modis et rationibus iniquis. et olim legata fiebant quicunque caduca. ideo lex ponit vnam rubricam de cadu. tollere. Et differunt per non scriptum quasi caducum. et vere caducum. unde legatum per non scriptum est quoniam legatum alicui donatum in metallis vel non existit in rerum natura. puta non noto. quasi caducum est quoniam non omnino cadit. Sed vere caducum est seu dicitur quoniam legatarius vixit post mortem testatoris. et superuenit et additio propter quam efficitur incapax legati. Sed in alio casu legatum illi qui est in rerum natura sed moritur ante mortem testatoris. Primum accrescit sine onere. Secundo duo cum onere.

Calcitrosus equus est qui solet calce ferire. id est pedibus retro se percutere.

Calculator secundum Iulianum. dicitur a calculis. id est lapillis minutis quos antiqui in manibus habuerunt componendo numeros.

Calculus. id est computus. C. de erro. cal. l. vna. Item id est cause cognitio et enumeratio. ut. L. de iudic. l. rem non nouam. Item. l. sententia diffinitiuam. L. de ap. si actor. vide aliquid de calculo de fide instrum. cum dilectus.

Calumniatio secundum Hostianum in summa. est cum quis ex certa scientia iniuste agit vel resistit. ff. ad turpil. l. j. §. calumniari. Vel est petitio iniusta ex certa scientia in iudicio facta. et iuste petitioni iniusta responsio. vel est falsa criminis impositio. ff. de pbo. signi. l. j. in pn. et l. si quis calumnie.

Calamitas est infelicitas vel miseria que euacuat omni bono. vel est pena vel labor imensus. Calumniator est qui scienter alicui falsa crimina imponit vexandi occasione. Vel secundum Iulianum. Calumniator a calumniando id est frustrando vel decipiendo dicitur est. Et inde dicitur iuramentum calunie scilicet vitade. Et est assertio vere perditionis vel repulsionis secundum Bonifacium. cum quis iurat se bona fide et non calumniando alio causam mouisse. vel qui venerit ad reluctandum putans se bona iusticia uti. C. de iura. calum. l. j. §. j. Et habet quinque capitula. ut. c. j. eo. tit. ubi versus dicitur. de h in glo. Et qui calumiose accusat debet officio et beneficio priuari et in exilium deportari. c. j. pall. Idem no. Cy. in l. sciuerit. de excu. tu.

Calumniari secundum Azo in summa. L. de calu. est falsa crimina scienter intetare et alicui opponere vel imponere. Et ex eo quod quis non probauit crimine calumniari videtur. licet tex. videatur sonare in contra. quod talis non sit calumniator. ij. q. iij. §. notandum. ubi dicitur. calumniari est falsa crimina intetare seu intedere. Preuaricari pro crimina abscondere. Tergiuersari in vniuersum ab accusatore desistere. Sed non utique quod non probat quod intedit calumniari primum videtur similis tex. in l. j. ff. ad senatusconsultum. turpil. **C**ancellarius nomen accepit a cancellando.

Cancellare enim est lineas ducere vel danare. vnde littera vel scriptura que damna cum linea per mediam ducta dicitur cancellata. Et inde dicitur cancellari? cuius officium est rescripta vel responsa imperatoris et mandata inspicere et male scripta cancellare. et bene scripta cum signaculo suo signare et sigillum eis imprimere. Inde etiam venit archicancellari? quasi princeps cancellarie secundum Azo in summa. Differunt tamen cancellare et supunctare. quia cancellare est litteras lineas per medium ductas danare. Sed supunctare est litteras punctis super positis danare.

Calliditas. Requiritur infra dolus malus. Est enim calliditas dolus adhibitus tacendo. ut no. ff. de do. ma. l. j. in glo. Inde callidus. id est fallax vel astutus.

Cancellare

des

Caligatus. i. miserrimus. Inde caligat? mis-
les dicitur qui habet ferreas ocreas vel caligas de
coro. Etiam idem est quod infirmus vel obicu-
rus. Has expositiones facit glo. in. l. a. ca-
ligato. C. de nup.

Canonica est ius quod puenit ex electione et re-
ceptione in fratre. vel est ius percipiendi fructus
prebende sine redditu. c. relatu. de preben.

Canonica monitio est quando iteruenit citatio cum
tribus monitionibus. vel una pemptoria tres
procuratorum. de qua in. c. constitutione. de sen. ex-
com. libro. vij.

Canonica portio de canone deputata ecclesie
sic parochialis de relictis parochiano de-
functo illi ecclesie ubi elegit sepulturam cum
alibi quod in parochiali elegerit eam. Et per varia
consuetudines alia et alia. Nam alicui me-
dietas. alicui tertia. alicui quarta datur. de se-
pul. c. certificari

Canon grece est regula latine. iij. di. canon.
Et in una significatio est id quod in ecclesia ge-
nerali vel provinciali statuitur. et sic capitulum de co-
stitutio. c. canonum statuta. In alia significatio-
ne videtur esse id quod ab emphiteota de re em-
phiteotica soluitur. et sic videtur sumi ab Azo. i.
sum. C. de iur. emphi. p. ex hoc autem tractatu
Etiam dicitur illud quod sumitur per pedagum vel vecti-
galium. ff. de publi. et vecti. Et nota quod quando papa
vult condere canones prout episcopi contradicere
quod non pueniunt consuetudini regionis eorum. di.
iij. Erunt autem lex. et nota. in. c. seq. in p. i. iudic-
ce. ubi dicitur an infra pape pualet sine episcoporum.
Et quod non. quia ordo maior est urbe. c. iij. di. le-
gum. post mediu. et ibi glo. quod statutum concilii
pudicat statuto pape. ar. tra. ibidem.

Canon largitionarium titulum est summa tri-
buti et prestat de regulari prestatione a pvince
alibi fisco. Et dicuntur tituli ex specialibus ti-
tulis. l. litteris breuibus cautis legum. vt. C.
de iure fisci. l. pe. et. C. de anno. et tribu. l. iij.
S. acceptationes. et. l. j. de canone largi. t. li.
et. fm Accursi.

Canon frumentarius urbis romane est cer-
tus numerus mensurarum frumenti qui singulis
annis metebatur romae. l. j. et. ij. eo. ti. li. xj. quod
erat etiam de oleo. Et contra hoc non licebat ali-
eni beneficium vel indulgentiam aut privilegium
impetrare et impetratum non valuit. vt ibidem
dicitur. Item canonum quidam est late sententia. quod
dam ferende. Et primus exprimitur per verbum
inmodatus vel coispos. Secundus per verbum

inmodat. vt est glo. in. c. quicquid de here. li. vij.
Item canon habet sub se quattuor species. xxv
q. iij. si quis dogmata.

Canonica est nomen tituli et iuris. prebenda pro
nomen facti. et cadit in extraneum. vt no. Ino-
nocen. in capi. cum. m. de p. sti. Quere infra
prebenda.

Capere est ita accipere quod id quod capis tuum fiat
Vnde aliud est capere et aliud accipere. quia capere
est cum effectu quod secum remansurum est. ideo non videtur
deus quod capere quod erit restitutum. S. accipere est
si quis non sic accipiat vt habeat. et sic accipere
potes illud quod non fit tuum accipiendo. rubi. j.
C. li. x. et. ff. de p. sig. l. aliud est capere.

Capiendis. i. distrabendis pignorum tributo-
rum. Requere infra pignorum tributa.

Caprio. i. deceptio. Inde capciosum. et est de-
ceptorium vel deceptiosum aut dolosum. vt
notat Joh. an. de offi. delega. si duo. li. vij
in glo. j. in fine.

Caprio causa mortis alius caprio secundum Azo. est quando
per mortem alicuius occasio capiendi obuenit
alicui. exceptis his capiendi figuris et causis
quod certis et propriis nominibus nuncupantur. vt heredi-
tas legatu et fideicommissum. quia scilicet talis ca-
prio vel capio non incidit in naturam acceptio-
nis hereditatis legati vel fideicommissi. Et causa
mortis capio secundum Azo. in sum. C. de dona-
cau. mor. est cum post mortem alicuius alius
quod datur alicui causa conditionis implende vel
aliquid puenit ad aliquem mortis occasione
nec tamen aliquo certo translationis vel acceptio-
nis nomine nuncupatur. Verbi gratia. Fundum
tibi commissum vt titio dares. cum tu post mortem
meam non haberes fundum dare titio dedisti isti
cho. qui forte est heres. et istud tunc causa mortis ca-
pit cum fundus ei donatur causa mortis. quia donatio
meram obtinet voluntatem vel libertatem et non
empram vel conditionatam.

Capitio. Requere supra annona.

Capitatio ciuium censibus extrinseca capitatio. i.
census capitatus. unde dicebantur ciues romani
per excellentiam exempti et quidam orientales prin-
cipes. l. vnica. C. eo. ti. lib. xj. Quidam tamen dicunt
quod loquuntur illa lex in plebe cuiuslibet urbis
capitiose per hoc quod dicitur excipit.

Capite censura dicitur qui dat censum pro capite
re. C. i. in. qui. cau. colo. cen. domi. accu. pos-
sunt. li. xj.

Capitalis inimicus quis dicatur vide Accur-
si. ff. de arbit. l. licet autem. in glo. iij. et. ff. de

no

obijet
ad hunc

testi. l. ij. §. ij. in glo. et Bar. ff. de q̄sti. l. ij. si quis dicatur.

Capitulū vno modo est locus vbi res capitales firman. Secūdo significat lectionem Tertio distinctionē. vt ille habet quinq; capitula. Quarto significat p̄gregationē multorum. et p̄cipue viroz ecclesiasticorum. et no. Jo. an. in. c. capitulū. de rescriptis.

Capitū et postlūminū reuerſi. Requere infra postlūminū.

Capitis diminutio est status cōmutatio. vt qñ liber efficit serū. Et est triplex diminutio capitis. scz maxima. media. et minima. Minima capitis diminutio est qñ quis nec ciuitatē in qua morat̄ nec libertatē amittit. sed tamē patit̄ p̄tra se status cōmutationē vel minorationē circa familiā. vt qui iuris sui est alieno iuri incipit esse subiectus. veluti p̄ arrogationē. aut cū quis emancipat̄ q̄ primo erat in aliena potestate Et debet intelligi p̄dicta p̄scriptio cū p̄mutatur status hominis facto eius interueniente. vt in cōdēnando vel in emancipando vt arrogando vt adoptando. vel etiā in reuocādo ex ingratitudine. vñ licet patre alicui mortuo mutet̄ eius status. qz sui iuris ē factus. non ideo capite diminutus est. Et status hic ponit̄ fm̄ Azo. p̄ ciuitate et libertate. vel ciuitate tm̄. vel patriā potestate. seu p̄p̄ia potestate aut media. Tria enī sunt q̄ habet hō. scz ciuitas. libertas et familiā. et fm̄ hec tria sunt tres capitis diminutiones. Media capitis diminutio est. cum salua libertate ciuitas amittit̄. vt cum q̄s deportat̄ seu relegat̄ ad exiliū p̄ quinquennū. vel bannit̄. Maxima capitis diminutio ē cū ciuitas amittit̄. nec libertas retinet̄. vt cū deportat̄ quis in insulam et seruus efficit̄. aut i metallū dānat̄. et sic etiā bānit̄ in opus metalli. vt si maior xx. annis patit̄ se venūdari ad p̄cū p̄cipiā dū vt si manumissus i seruitutē ex ingratitudine reuocet̄. Pena autē dānandī in metallū hodie locū nō habet. vide instit. de cap. dūmīnū. p̄ totū. et Spe. ti. d. tuto. §. tutela.

Capitarij dicunt̄ qui in balneis vestimenta suscipiunt custodiēda. Vel aliter sunt illi q̄ portant alijs libros ad scholas.

Carbonianū. Requere supra Bonoz possessio carboniana. Vñ fm̄ Azo. dicitur a carbonio inuētoze vt auctore. Et datur solū nato et nō nascituro i quo differt ab edicto

de ventre in possessionē mittēdo. qd̄ subuenit nascituro.

Carbonū appellatione quid cōtineat. vide. ff. d. p̄bo. sig. l. carbonū. vbi appellatōe materiati nō continet̄ materia. vt appellatōe librorū nō carte. ff. de lega. l. ij. l. librorū. §. q̄ tamē. Nec ecōtra appellatōe materie cōtinet̄ materiatiū. l. seru. co. ff. Et sic nō cōtinent̄ ligna ad coquēdū. vt calefaciendū. qz non sunt carbones.

Cartularij iudices dicebant̄ olim illi qui ab imperatore habebant potestatem iudicandi et illos solum qui coram eis eligeant̄ litigare. et poterant eligere sine consensu priorū iudicum. sicut traditur in glo. l. ij. ff. de iudicijs.

Carthophilacia est armariū vel loc⁹ in quo carte reseruātur Et dicit̄ a carta qd̄ ē instrumentū vt scriptura. et philaxē p̄seruare. q̄si et. et no. c. ij. de p̄ba. et. c. ij. de distin.

Carta seu instrumentū seu rescriptū dicitur falsa seu falsū bene quattuordecim modis vt nota. in. c. in memoria. distin. xix. in glo. vbi falsū. Primo ex dicto vel tacto. Secūdo scripto. Tertio facto. Quarto sine testibus. Quinto p̄ subscriptiōes varijs manib⁹ notatas. Sexto p̄ alienū sigillū dū p̄p̄rium habeat. vt ibi.

Caracter p̄p̄rie ē signaculū quoddā q̄ aliud insignit̄ vt ordinē in aliquē finē. sicut caractere insignit̄ denari⁹ ad vsum cōmutatiōnis. Et milites caractere insigniunt̄ q̄ ad militiā deputati. Homo autem fidelis ad duo deputat̄. ad fructiōē gl̄ie. et ad hoc insignit̄ signaculo gr̄e. Apoc. xij. Nolite nocere terre et mari. quo ad usq; signem⁹. Secūdo aīa fidelis deputat̄ ad recipiendū vt tradēdū alijs q̄ p̄tinet̄ ad cultū dei. et ad h̄ insignit̄ caractere sacramentali. id est signo indelibilī anime impresso.

Carena dicit̄ a carētia hominū vel cibarioz rī. naz p̄ q̄draginta dies ieiunāt in pane et aq̄. et includūt in aliq̄ secreto loco iuxta ecclesiā vbi nō habet p̄sortiū hoīm. vt notat Bern. in. c. accusasti. de accu. Et simile no. glo. in. c. ij. de spō.

Carrucarij scilicet et atrarij idem sunt. vt dicit̄ serui et custodes atrij.

Cardinales dicti sunt a cardine. qz sicut hōiū regit̄ a cardine. sic per eos regitur ecclesia vniuersalis. xxxij. distin. p̄ci byteri

Dicunt etiam quādoque cardinales. id est principales. quia per eos debet officium in ecclesia regi.

Carnificare ē carnes facere scilicet mactare. In de carnis ex quo carnes facit et vedit. d. appella. significat. Etiam homicida solet dici carnis fices. vt glo. iij. in cle. j. de vi. et ho. clerici.

Caselle sunt granaria in quibus fructus componunt. ff. de iudi. l. j. et dicitur quasi cellule granarium. alias granorum.

Castellus sive Alberi. vel castellum sive alios dicitur sive Spe. receptaculum quod aqua publica suscipit que ducit ad aliquod pradium irrigandum. Requiritur infra interdictum. de aqua cal. edu. vt. ff. de aqua cor. et est. l. j. s. cōsimum. Alias. l. castrum. ff. de lega. ij. l. cicia. s. finali.

Castrum si vedať ius patronatus ei annexum accedit. secus si vendo palatium ubi est ecclesia ubi habeo ius patrona. de h. vide Inno. i. c. ex lris. de iure patrona. et Hosti. i. sum. d. ius repatrona. s. q. l. iter. ij. q. vij. accusatio.

Castitare ē minutatim vel minime stillare.

Castrum peculium. Requiritur infra peculium.

Cathedra sive Hug. est grecum. et ponit per ex celsa sede iudicis presidentis. et dicitur a cathos id est sedes. et edra spōda. quasi spōdata sedes. Et ponit etiam per sede doctoris. ita dicit glo. in cle. dudum. de sepul. et allegat ibi grecismum. Unde. Rex solus. doctor cathedra iudexque tribunal.

Cathedratum est quod soluit annuatim episcopo a suis clericis sue diocesis in signum subiectionis vel obedientie. et etiam sustentationis. et est duorum solidorum. vt. x. q. iij. placuit et de offi. ordina. querente. Et dicitur cathedratum. quia soluit ad honorem cathedre episcopi scopalit. x. q. iij. c. j. et non debet exigi ultra antiquum morem. ea. q. nec numerus. Per quod colligitur quod potest currere prescriptio in quantitate cathedratum. c. olim. de censu. sed totaliter non prescribitur quando soluat sive in no. Jo. theoto. xvij. q. vij. quicunque. Et vide archi. c. j. d. pbe. li. vj. ubi prout allegat Bos. et Hug. xij. q. ij. in pn.

Cathecumine est imbuiere. docere seu instruere. vel benedicere. Inde catechismus. Nam ante baptismum instrui debet baptizandi in fide. et precipue adulti. de psecra. di. iij. ante. xx. ita nota glo. in. c. p. catechismum. d. pagna. spirit. li. vj.

Catechismus instructus dicitur. vel qui baptiza-

ri ponit medio tpe symbolum dei discens. xlvij. distin. s. j. et c. quoniam multa. Vel dicitur audiens. eo quod doctrinam ante valvas ecclesie audiat cum suscipe velit baptismum.

Cathologus est superior per mōdum. ff. de fili. instruct. l. cum delamonis.

Castrametor. id est pono. sigo vel diuido castra.

Cathomus est flagellum ex virgis factum in modum scobe. et tali vtuntur religiosi in capitulis.

Cautio hec dictio ex proprio significato significat nudam promissionem ex qua inducit firmam obligationem. Et dicitur verbo. signi. l. sanctum. vt quis tenet cauere de eversione de vitijs et moribus. Et intellige nudam a fideiussoribus et pignori. sed non a stipulatione. nam astrictus cauere debet a stipulatione cauere vt obligatio sit firma. l. penult. s. docere. ff. ne quis in ius vocat. se. vl. c. imat. et de clerici. non residet. c. relatum. Quādoque significat cum pignori. vt fideiussoribus quando aliud verbum ei adiunctum declarat. vt mandauit procuratori vt recipiat idoneam cautionem a debitor. aliter non darem dilationem. ibi cautio intelligit cum fideiussoribus vt pignori. l. si mandato. s. si. ff. manda. Ratio significati sumit ex verbo idoneam quod apponitur vt addat et fortiori cautionem exprimat qualis non esset per stipulationem solam. Item pretor ibi iubet pro collatione bonorum facienda recte cauere vt. l. j. s. iusbet. ff. de collatio. bono. significat cum fideiussoribus vt pignori. vt. s. cauere. ea. l. et hoc ratio verbi recte. Quādoque significat cum fidelibus foribus et non cum pignori. quando cautio de procuratore exprimitur. l. j. ff. de procura. per. l. pto. ff. d. preto. stipulati. Et hec est cautio pretoria requirēs fideiussores ex lege positina pretoris preall. que est facta propter honestates iudicij. vt enim promissio legis aliquid operet et non inutilis sit. l. si quando ff. de lega. j. tunc ex iusta causa quādo debitor bona dilapidat iudex facere debet quod caueat creditori.

Cautio est generale nomen omnium securitatum quoties quis securus reddit de eo quod sibi promittit. Vnde. Cautio priuata cum testimonio teste notata. Hoc ius est nacta quod cautio publice facta. Et diuidit in multas species quia alia est cautio hypothecaria. alia cyro-

graphia. Et pnt dici satisfactioes. etiā cautio dicitur in q scribit cōputatio. vt Luce. xvj. Accipe cautionē tuā zc.

Cautio rati dāda est cū de mādato dubitat. C. de pcur. l. j. Et dicit illa securitas q requirit a pcuratore actoris pro dño cuius nomie agit qd ratū habebit oē illud qd i iudicio p illū factū fuerit. vnde cauere de rato vel satisfāre ē pcuratorē actoris pmittere vel le psequere vsq ad finē litis.

Cautio fideiusoria est qn iteruenit fideiusor principalī obligationi. Et dicit satisfāctio. z he sit multe. vt d lre. psequēda. iudicio sisti. iudicātū solui. z de rato.

Cautio fidei ppre interuentu. dicit q sit p fidei pstitā sine solēntate iuramētī.

Cautio iuratoria est qn compromissio iuramēto firmat. vt qn iuro solēnter me debere aliqd vel implētū pmitto.

Cautio nudo pacto est cū aliquis fidem tā tā habet de me q cōtentus sit nuda pmissiōe mea. Et h ppre dicit pollicitatio vl pollicita cōuentio. Vnde vere z ppre dicit satisfactio z satisfactio dici potest. Sed satisfactio ppre est cum duo paciscentes duas scripturas sub eadē forma verborū inter se faciunt z mutuo tradūt. z pollicitatio et satisfactio cautele dici pnt ppre loquēdo.

Cautio pignoratitia siue hypothecaria ē cū pignus tradit. aut hypotēca supponat. et dicit etiam satisfactio.

Cautio de cuiusone dicitur quando securitas prestanda vel prestita emptori a venditore sit ea pditione vt si ab eo euincat venditor ei restituat eximatiōez rei i duplū vl in simplū put iter eos prius puentū est.

Cautionū aut alie multe pnt esse species. pnt ut ad diuersas materias applicātur. Vnde Spe. in tractatu libel. titu. de pignoribus. §. sequit. vbi quasda alias species cautionum psequit.

Cautio de damno insecto est que prestatur cum tua domus ruinosa ruinaz minat do mui mee. vel etiam prestatur fm quosdam cum timeo q aliquis. mibi insidiet possuz agere vt mibi preitet cautionem ne me offendat.

Cautio de opere moliendo quaz prestat ille quadoqz cui nunciat opus nouū scilicet q ipm op^o demoliat si constiterit eum iniuste edificasse.

Cautio de usufructu in qua de duobz cauē scilicet q usufructuarius re nō male vtiat z q etiā usufructu finito restituat quod ex re ipa superat.

Cautio qua heres cauē ipsi legatario cum heres dat fideiussores legatario de legato prestando.

Cautio qua legatarius cauē heredi est illa q legatari^o satisfāct heredi. vt si falcidia loz cum habeat q amplius nomie legati recepit q ratio legis falcidie patitur id heredi restituat.

Cautio arrogatorū qua arrogator stipulatur suo publico q restituat arrogato que ab eo habuit. vel ab eis ad quos peruenitura sunt. z q dabit sibi quartā partem d boz nis suis si eū sine causa emancipauerit seu exhereditauerit.

Cautio qua cauētur ei cui restitutio fieri debet per quaz rogatus restituere bona alicuius si sine liberis decesserit qequid p mortem de hereditate extabit cogitur cauere illi cui debet fieri restitutio q seruabit ei qrtam partem.

Cautio muciana a Mucio iuriscōsulto dicta est. Et habet fieri in vltimis voluntatibz. Et cōiter fm doc. nō in ptractibus. z fit in cōditionibz negatiuis. puta sic dīcēdo. Si titius capitolū non ascēderit. si seruū non manumiserit. lego ei. c. l. muciane cautionis ff. de pdi. z demon.

Cautela est diminutiuū a cautione. et tñ qn q supabundantiā iporat. vt cū dicit abūdās cautela nō nocet. l. testamēta. in fi. C. de test. sta. qnq q ppter cautelā fiunt no. archidia. l. distīn. p byteros. Vnde cautelosus. l. pndus. circūspect^o. vel plenus cautelis.

Caupo quid sit patet infra in dīctiōe stabularij in fi.

Catulus. i. sapiens media pducta. Sed media breuis est aīal. vñ. Est aīal catul^o. frust ratione catulus.

Caullatio est qn ab euidenter veris trāsitur ad euidenter falsa p quādā yboz inuolutiōne vel sophisticā. c. venerabilis. de iudi.

Causa est ex q aliqd pducit. vt pater ē cā filiū. z ptract^o cā obligatōis. l. z an eā. §. actio nes. ff. de excepti. rei iudi. Item cā est finis ex quo impulsio datur faciēde dispositiōis z ita sumitur in ti. d. pdi. z demonstrā. z causis z modis eaz. Vbi patz q causa differt

a mō q̄ est de futuro. ⁊ a p̄dictiōe q̄ est de futuro. ⁊ suspēdit etiā a demonstratiōe q̄ tñ de clarat rē vel psonaz. vbi g̃ra. Patron⁹ pōt cōpellere bertā vt nubat vt ciuitates repleantur. Iste finis. vt ciuitates repleat ē causa p̄dēde legi. idō d̄r q̄ cessante cā cessat lex vt. l. adigere. §. q̄uis. ff. d̄ iur. patro. Et vt mur p̄mīscue illi verbis. cessante cā legi v̄l cessante rōne legi. Differūt tñ cā ⁊ ratio. qz rō est oculus cordis discernēs rē p̄ mediu. S; cā ē qd̄ i facto accidit p̄ qd̄ rō discernit qd̄ iur. Dicūt etiā causa efficiēs i. l. p̄ditōr legi i tractib; p̄trahēdis. Causa materia; lis i legib; ē materia d̄ q̄ i illis disponit. Et cā formalis ē modus tractādī. ⁊ forma contrahēdi vel disponēdi q̄ addit p̄tractui vel dispositiōi. Dicūt etiā cā instrumētalis vt ē instrumētū artificis Et breuiter q̄cqd̄ ad esse alicui rei p̄currit cā d̄r. aliter et alit tñ. Et significat cā p̄dictiōes si. vt dicēdo dō no v̄l lego illi si negocia mea gesserit. l. de mōstratio. §. j. ff. de p̄dictio. et demō. Itē p̄dictiōes qz. insti. de le. §. lōge magi. Et p̄dictiōne qm̄. nā exponit p̄ qz. Itē significat cā in dictiōib; illatiuis. vt dicēdo. Tit⁹ negocia mea gessit ideo vel idcirco sibi lego. Itē i dictiōe cū. vt dicēdo Cū tici⁹ negocia mea gesserit lego sibi rē. Etiā i dictiōe siue. vt siue tit⁹ negocia mea gesserit siue aduocat⁹ fuerit rē. Item in p̄p̄e siciōe p̄. vt ibi lego vineas p̄ alimētis. l. si. §. j. ff. d̄ ali. ⁊ ciba. lega. vñ sensus ē q̄ ex cā alimētōz lego vineas. Itē significat cā p̄dictiōes noie. vt dicēdo lego vxori q̄draginta noie dō. l. cu; q̄dem vxori. ff. de lega. ij.

Causa d̄r a casu q̄ venit. naz cā est materia et origo negocij nedū discussiōis examie p̄fecta. q̄ dū pponit cā est. cu; discutit iudiciū. cū diffinit iusticia. c. forus. d̄ p̄. sig. vbi Bern. dicit in glo. Cā est res i dicēdo posita cū in p̄positiōe certaz psonaz. scz actoris rei. iudicis. et testis. ⁊ d̄r a casu. qz casualiter occurrit p̄ter hoīm volūtatem. Et differūt cā ⁊ actio. nā cā est negociū v̄l p̄ct⁹ ex q̄ q̄s mouet ad petēdū vel litigandū. vt est venditio v̄l locatio rei ex q̄ orit obligatio. ⁊ est cā p̄ria obligatiōis q̄ obligatio parit actio nē cū obligatio mī sit actiōis. Et ē duplex cā. scz p̄ria ⁊ remota. q̄ differūt in actiōe reali ⁊ psonali. naz in psonali remota est ipm factū. p̄ria est ipa obligatio. ⁊ i psonali nō

sufficit exp̄mere cām p̄riam. dicēdo ago ⁊ te. qz obligaris mihi in decē. sed oportet exp̄mere cām remotaz. vt dicēdo. cōuenio te. qz mutuaui tibi decē. In reali p̄riam cā ē dominū. S; remota ē ex q̄ p̄sequit q̄s dominū. ⁊ non ē necesse exp̄mere remotaz. vt dicēdo ago ⁊ te qz emi domū a Bernardo s; sufficit exp̄mere p̄riam cām. dicēdo. ago ⁊ te. qz sū dñs dom⁹ illi. ⁊ hec no. i glo. ⁊ p̄ doct. in. c. dilecti filij. de iudi. De diuersis speciebz cāz v̄de bonam glo. xj. q. j. i sum. Est enī q̄daz cā spūalis vel annexa spūali. vt illa q̄ sit d̄ iure patronat⁹. q̄dā ciuili. vt cū agit sup̄ rei v̄dicatōe in cā pecuniaris. q̄dā criminali. vt cū agit d̄ crimie ciuilit̄. vt d̄ adulter⁹ ad sep̄atiōez thori. In his tribus vltimis casib; iurat de calūnia. in p̄mo nō iurat de calūnia. s; tñ de veritate dicēda. Cause criminales dicunt in q̄bz agit ad v̄ndictā siue ad penā. ⁊ h̄ etiā d̄r q̄nq; agi criminally. qñ agit ad v̄ndictā publicā. q̄nq; d̄r agi ciuilit̄ qñ agit ad penā p̄ modū inq̄sticiōis. denūciatiōis. vel ad interesse p̄ris p̄ v̄iam accusatiōis.

Causa minima ē duorum aureoz vel decem aureoz. vel q̄nquaginta solidoz. vel illa q̄ nō sufficit ad sumptus iudiciales.

Causa aut argumēto. i. naturalis rōnis constat aut p̄batiōe testiū vel tabular. ⁊ instrumētōz. c. for⁹. d̄ p̄. sig. Facit enī p̄batiōez p̄fessio. vt ibidē no. in glo. j.

Cause fauorabiles sūt quattuor. scz de libertate. mīmonio. dote ⁊ testamēto. c. duob; de re iudi. ⁊ de cā notat Pau. in cle. dudū. de sepultura. sup̄ p̄bo causis. et Jo. an. i. c. cū dilecti. de accu.

Causor. aris. i. p̄quero.

De Ce

Cedendarū actionū bñficiū ē p̄ qd̄ postulare possū fideiussores. Et alij q̄ obligati sūt in vna obligatiōe sibi cedī in alia p̄tra fideiussores ⁊ alios quibus sunt obligati. alioquin nisi cedatur eis possunt recusare solutiones. vt insti. de satisfda. §. si aut. ⁊. l. d̄ solu. l. stichū v̄l pamphilū. §. penl. De h̄ v̄de in Spe. tl. de renūc. §. finit̄is. p̄st. postremo dicendum. De beneficijs ⁊ alijs req̄re ibi dem. §. parū aut. p̄st. ⁊ nota. ⁊ v̄de infra re nūciatio.

Ceda, idem est quod carta. Inde cedula parua carta.

Cedere bonis est ab vniuersitate bonorum suorum recedere et eis abrenunciare, veluti quoniam aliquis oneratus debitis vel obligatus est pluribus non habens unde soluat vel satisfaciatur omnibus creditoribus abrenunciat bonis suis vniuersim cedens illis, vide infra cessio. Etiam cedere est vendere, si dubium est. C. de fili. instru. Et nota per statuta. Et cedens bonis non liberatur etiam a civili obligatione, l. qui bonis, ff. de cess. bo. ubi nota. Accurrit licet contrarium tenuerit glossa et male. in l. vbi quis, ff. de fideius. Item non auditur debitor fisci vel reipublice volens cedere bonis secundum Bar. in l. is qui bonis, ff. de cess. bo. quoniam vis videatur tenere oppositum in l. iij. iuncta glossa. C. de cess. bo. Et beneficium cessionis renunciari non potest secundum Bar. l. alia, §. eleganter. ff. solu. matr. licet Cy. videatur tenere contrarium in l. i. C. qui bonis, ced. pos. Et bonis cedi potest non tantum in iure sed etiam in re, et sufficit per nuncium et per episcopum id declarari. l. si, ff. de cess. bo.

Cedere actioni est ius actionis mihi spectantis in alium transferre, et ipsum quasi in locum meum ponere ita ut dicta actione possit vti aduersus eos contra quos actio talis poterat intentari.

Cedere die est incipere diem debiti, ut si mihi per mensem centum, si Titius factus fuerit consul vel episcopus, vel si nautis ex asia venerit cum hec predictio nes extiterint, tunc dicitur dies obligationis cedere, vel diem cedere debiti est pecuniam incipere debere, ut si debeas mihi centum in festo Johis baptiste, adueniente festo dicitur venire dies debiti, l. cedere diem, ff. de ver. sig.

Celicole dicuntur illi qui celum vel planetas celli, solis et lunam et stellas quasi deum colunt. Et hi licet christiani sunt vel non, tamen non sunt tenendi in plena veneratione christianorum, sed nec ceterorum hereticorum penas pati debent secundum leges, ut C. de iud. et celli, l. celicolarum, et quasi per totum.

Cella a celando, id est occultando dicitur, c. per suilegium, de ver. sig. in glo. v.

Celebs dicitur esse ille qui non vult contrahere matrimonium. Et hic secundum Azonem forte orbus dicebatur, quod sine matrimonio et sine liberis erat. Et illi olim non poterant causa mortis donare, quod bodie per leges corrigitur, ut per C. de infirmis dis penis celibatus et orbitatus. Dicitur autem celebs quasi celo beatus, quod talis est secundum Iheronimum do, qualia sunt lumina in celo, que absque nubibus sunt.

Celibatus venit inde, et est status vel modus permanendi seu viuendi sine coniugio. Unde putant dicunt theologi celibatus Jobanis, id est virginitas vel castitas non proferebat coniugio abrahe. Cemeterij dicuntur operatores muros: id est quod lathomi, quod cemetero calcis et arene vtuntur.

Cenaculum est locus apertus ad cenandum vel comedendum quod quod magis de die quam de nocte solet residere causa refrigerij.

Cenotaphium est inane sepulchrum, id est monumentum sine corpore, quod constat ad memoriam de functi. hunc autem locum placet esse religiosum si cut in ea re testis est Virgilius. Sed duo fratres Antonius et Seuerus contrarium scripserunt quod rum sententia preualeat, ut, ff. de re, diuini, l. intantum, §. si.

Cenobium est locus religiosorum, et dicitur a cenon, id est comune, quod ibi omnia debent esse communia, c. cum dilectus, de consue.

Censere est iudicare, iudicium constituit, precipere, ut nota. Job. an. in glo. §. censum, in cle. §. de cess. preben. ff. de §. sig. l. censeri. Inde nomen censoris sumptum est, predicta etiam dicuntur censeri, quod censum prebenet. Etiam censeri est in censura describi, ut C. in qui cau. pig. contra, l. i.

Censores a censo erant, id est pecunie sunt dicti, quod censum etiam tollunt. Cum enim auctus esset census in urbe romana adeo ut consules non sufficerent constituti sunt censores, et censoris nomen videtur esse tractum, quod senatum aliquid censuisse dicitur cum, id est censeri palle. Item censor est iudex, inde censura, id est iudicium, et per censuram ecclesiasticam significatur interdictum, suspensio et excommunicatio, et quod renti, de §. sig. Etiam censores romanos pecuniarum ratores dicimus.

Censite dicuntur qui censent, id est censum prebenet. Requiritur super agricolis et censiti, et infra colonus.

Census tributum et pensio publica idem, ut C. qui cau. pig. contra, l. i. et C. si propter pensionem publicam, l. si accipit. Unde census idem est quod pensio qui soluit de puenitibus.

Censitor est qui recipit presentationes collectorum colonum et pignoris iure redditus predictum si census non soluit, ut, ff. de cess. l. forma, §. illa, et l. cum possessor, §. cum per pecunia.

Cenodoxa est vana mundi gloria.

Centenarij dicuntur duces vel magistri centum militum quorum potestas dicitur centena.

Centurio idem.

Cessio est iuris et actionis translatio, nam per cessionem iura et actiones in eum cui cessi transferuntur.

quasi sicut in venditiōe vel quolibet titulo alienatiōis rei corporalis necessaria est traditiō q̄ntū ad dominij trāslationē. Ita ad trāslationē rei incorporealis, s. iuris et actione vti mur cessione q̄ reputat p traditiōe. Itē cessio fm Jli. vj. li. ethimo. p̄rie rei cessio. sic est illud Rub. Cede iure p̄pinitatis. Nā cedere dicitur q̄si pcedere. Et ea q̄ p̄ria sūt nō aliena nō cōcedim⁹ s̄ restitui⁹. Cedere etiā p̄rie d̄r q̄ s̄ veritate alteri p̄sentit. vt Cicero cessit emisse auctoritate veri. id est p̄nti paruit. Et est sciendū q̄ in instru- mēto cessiōis d̄r q̄ cedēs eū cui cedit p̄stitu- it pcuratorē in rē suā. Ad cui⁹ euidentiā no- tandū. Si cū Titio ex mutuo p̄traxisti. tibi cōpetit p̄tra eū actiō directa et p̄sonalis. qz cū eo in tua p̄sona p̄traxisti. Tibi etiā cōpe- tit actiō vtilis q̄ vtiliter et cū effectu debitiū ipm tāq̄ rē tuā p̄sequis. Si autē mihi iura et actiones s̄ debitorē tui ex cā venditiōis vel ex alia cōmiseris trāsfertur in me vtilis actiō q̄ vti possum ad ipm debitiū tuū tāq̄ meū exequendo. Directa p̄o et p̄sonalis re- manet apud te: cū a te p̄ cessione nō poterit separi. etiā si velis adeo tibi adheret. ff. p̄ so- cio. l. iij. Et sic p̄z q̄ i directa actiōe p̄sonali sum pcurator tu⁹. qz aliter nō poterā vti. li- cet em directa nō possit cedi. p̄t tñ mādari ei⁹ exercitiū. Et nota q̄ cessio actionū p̄su- mit simulata ex trib⁹ q̄ no. Accur. in. l. j. et pe. C. mādā. et ibi doc. et. c. fi. de alie. et mu. iudi. cau. fac. Itē sex sūt cause p̄pter q̄s ep̄s p̄i cēdēdi licentiā postulare. s. p̄cia crimis. debilitas corp̄is. defectus scie. malitia ple- bis. graue scandalū. et irregularitas p̄sone de crimie. de renū. nisi cū p̄dē. circa p̄n. et p̄ to. ii. Un. Crimen debilitas defect⁹ plebs mala cogit. Cedere platiū simul addas scāz dala fratru. Adde p̄dictis si q̄s sit i regula- ris. c. j. de renū. glo. ij.

Cessionari⁹ d̄r ille in quē trāsfusa est obliga- tio vel nomē. et debet certiorare debitorē q̄ nomen eius in ipm transfusum sit ipm no- tificando vel ostendēdo instrumēto et legēs do et copiā velut h̄e dādo. vt. l. nomē. que res pig. obli. pos. C. alias alteri soluere pos- set debitor nō credēs se obligatū. cessionari- o. l. j. s. j. ff. de no. ope. nūc. et. l. j. C. de ob- li. et act. per Bar.

Cesio onis. est puer scissus ab utero matris. Inde cesar: qz cesus ex v̄tre matris. vt per

glo. in rubri. insti. in verbo cesar.

Cerimonia est ritus sacrificadi. Dicunt em̄ cerimonie sacrificia et solēnitates iudeor. q̄ cereis exercebant. et sic in veteri testamēto peccata purgabant.

Cerimonialia p̄cepta sunt q̄ ad cultū dei p̄- tinēt. de q̄b rō reddi nō p̄t fm Jo. theu. di. vj. s. his ita r̄ndet. qz ad l̄ram fuerūt mā data. Ut nō arabis in bone et alino. Non indues vestē lino lanaq̄ cōtextā. et nō serēs agrū diuerso semine. Sūt em̄ tres duplici- tates p̄hibite. s. i corde et ore et in ope.

Cesar primo fuit nomē p̄p̄iū Julij impato- ris a q̄ postea omnes impatores dicti sunt cesares.

Certū d̄r nō dubiū. vñ pcurator d̄r esse cer- tus. ff. de p̄cu. l. ij. Itē arbit̄ cert⁹ d̄r ec. ff. de arbi. l. itē si vn⁹. s. si in duos. Silr tutor d̄r esse certus. ff. de testa. tute. l. tutor incer- tus. et. l. duo sūt titij. vt tenet Ubert⁹ de bo- bio. c. j. de p̄cu. li. vj. in glo.

Certicōditio cōpetit ex oī obligatiōe et ex oī causa ex q̄ aliquid certū et determinatū peti- siue ex cōtractu siue ex cā legati siue ex suo noīe siue obliget hereditario. Et sunt due certicōditiones. vna generalis in oī cōtra- ctu vbi certū peti. alia specialis in p̄tractu mutui. Et licet nulla lex hoc manifeste di- cat. p̄t tñ elici ex tex. insti. q̄b mo. recōtra. obli. s. j. in fi. tñ ex eo cōtractu. s. mutui na- scitur certicōditio q̄si. p̄nomē eo demōstret specialitatē in mutuo. Etiā in silr licet solū vna bonorū possessio noīet. cōster tñ sunt due. vna generalis. alia specialis. possit etī am p̄bari ex rubri. ff. de re. cre. et si cer. pe. et de cōdi. Que rubrica h̄z tres p̄tes. vbi in se cūda tangit certicōditio specialis. et ē glo. insti. s. palle. silr glo. in. l. certicōditio. in p̄n. ff. si cer. pe. et in. l. j. in p̄n. ff. de trit̄caria et cōtrariū notauit Catho de sacis. in. l. j. C. q̄ admit. ad bo. pos. sup rubri. Nā bñ da- tur aliq̄ bonorū possessio in generali. s̄ nul- la generalis. et sic deest certicōditione sicut p̄ Aresto. dat̄ aīal in genere. nullū tñ res perit aīal generale qd oīb p̄ticipet aīalib⁹. Et nota q̄ in libello non p̄cedit certicōdi- tio generalis. qz nō instruit aduersarius an debeat p̄tendere an lit̄ cedere. vt dicendo. te cōuenio: qz certū mihi teneris.

Ceterū. no. Jo. Cal. in cōmēto decre. vestra. de cōba. cle. et mu. et Pau. in p̄mēto decre

nobis. de iure patro.

Cetera hec dictio habet importare ut in cōtractu ea q̄ veniūt q̄ sunt de natura ip̄i cōtracti. Et est de p̄suetudinē. ut no. i. l. si duo patroni. ff. de iur. iur. et p̄ h̄ inferūt doc. q̄ si i. p̄thocolli alicui notarij inueniant hec verba z cetera. q̄ intelligant ea venisse in p̄tractu q̄ de natura vel de cōsuetudinē ei sūt. ut dic̄ Bal. q̄ p̄ verbū cetera nūq̄ intelligit ut veniat p̄missio cū pena. Rō. q̄ pena d̄r eē qd extrinsecū ab ipso cōtractu. iō non intelligit venire nisi exp̄sse appareat. ar. ex his q̄ no. in. l. sciendū. ff. de p̄. obli. et. l. ij. C. de fal. si tñ fm̄ Bal. p̄tract⁹ esset cōcept⁹ ad p̄siliū sapiētis z in ip̄o p̄bū reperiret. et cetera. sūc bñ posset apponī pena in p̄tractu. z hoc opat appositio illavt cōsiliū sapiētis dicet istū p̄tractū. iuxta no. in. l. apte. ff. de p̄. obli. Et no. q̄ dictio. et cetera. duplici mō sc̄pta rep̄t et fm̄ h̄ dupl̄r p̄fert. Uno mō ponit̄ indeterminatē i fine orōnis sic q̄ nō regit̄ ab aliq̄ p̄bo. et tūc d̄z scribi breuiter. ut sic zc. Sc̄do mō ponit̄ determinatē sic q̄ refert̄ ad p̄bū in orōne pos̄itū a q̄ regit̄. et d̄z scribi longe. p̄ duabz dictionibz ut sic. et cetera. Sic etiā p̄fert breuiter et long⁹. Et utroq̄ mō significat put̄ verba p̄cedentia vel aliud mediū significat̄ re declarat. Nam breuiter zc. significat illud qd̄ deficit et supplet verba deficientia. ut in. l. gall⁹. p̄. credendū. ff. de libe. z posthu. vbi testator dicens. Si me viuo nepos de cedat tunc q̄ p̄nepos zc. credendū est gallū denotasse idem de p̄nepote. Et sic dictio zc supplet ibi verba fm̄ q̄ p̄nepos pōt̄ substitui q̄ sunt in p̄n. illius. l. ut gallus introduxit. Item si p̄cedit instrumentū extensum locationis vnius domus facte vni z sequitur instrumentū abbreviatū emptoris aliterius domus facte eidem. dictio zc. significat clausulas in p̄cedenti pos̄itas q̄ huic locationi sunt applicabiles. q̄ p̄cedentia declarant sequentia. l. si seruus pluriū. ff. de le. j. Itē q̄ in habentibz symbolū facili⁹ ē trāsius. l. in rem. s. item quecūq̄. ff. de rei ven. Cōtractus aut̄ emptoris z locatōis sūt si miles. l. j. ff. locati. Et est sciendū q̄ notari⁹ qñ notā pos̄itā breuiter in p̄thocollo redigere vult ad instrumentū publicū tunc significata p̄ dictionē zc. debet̄ extense scribere. q̄ sc̄it qd̄ actū est z qd̄ p̄ hāc dictionē in-

tellegerit tāq̄ testis ibi cōtent⁹. q̄ d̄sposi tionē p̄trahentiū recipit. ergo mortuo p̄mo notario post p̄thocolli anq̄ redigeret illud in publicū instrumentū. secund⁹ notari⁹ nō d̄z significata p̄ dictionē zc. in p̄thocollo pos̄itā extēdere nisi quantū ibi sūt extensa. l. cōtract⁹. C. de fide instru. S; talis nota p̄thocolli legēda est p̄tibz corā testibz et illis exponētibz verbū zc. debet notari⁹ secund⁹ sup̄ hoc requisit⁹ expositionē illorū redigere in publicū instrumentū extensum. als iudex debet arbitrari ex p̄cedentibz z sequentibz z cōiecturari qd̄ p̄ verbū zc. significet. ar. l. si seru⁹ pluriū. s. j. ff. de le. j. z. l. voluntas. C. de fideicomis. Sc̄do sumit̄ z cetera put̄ longe ponit̄. et significat alla p̄ter ea q̄ enumerata sūt. l. itē q̄rit. s. exercitu. ff. locati. vbi d̄r q̄ milites de domo fenestras et cetera sustulerūt. Itē ibi heres q̄ cōpulsus adit sic ceteris comodis caret. ita h̄ cōmodo qd̄ nō p̄r detrabere q̄rta. l. nāq̄. s. q̄ cōpulsus. ff. ad trebel. vbi dictio z cetera regit̄ a p̄bis sustulerūt z caret.

De Ci

Circūitores dicunt̄ q̄ circūeunt vel circūdant patrias a nundinis ad nundinas deferentes res venales. Et dicunt̄ alio noīe circūmeatores.

Circūferan⁹ fm̄ Jssō. l. i. r. d̄z. q̄ ad modū rote circumfertur.

Circūseptus est circūdat⁹ vel vndiq̄ cinct⁹. ut no. in p̄be. Cle.

Circūducere l̄ram ē eā circūdata linea dāna re. et sic differt a cācellare. z sup̄punctare.

Limiteriū est loc⁹ solēnter p̄ ep̄m benedict⁹ de p̄se. d̄l. j. nemo. et d̄r a cymos. l. dulce. et steron statio q̄si dulcis statio.

Cirographū est cū duo paciscētes duas scripturas sub eadē forma verborū inter se cōficiūt z mutuo sibi tradūt. vel d̄r instr̄m seu illa l̄ra in q̄ debitor p̄fitē se eē obligatū creditōri idē qd̄ antapoca. et cirographa duz veniūt nomē siue cor̄p⁹ v̄isse videt̄. l. seruū filij. s. eū q̄ cirographū. ff. de le. j.

Circūstantia alicui⁹ loci intelligit̄ p̄. xxx. pedes. ut dic̄ Bar. in. l. itē apud labionē. s. cōuiciū. ff. de iniurijs.

Liliarcha. est p̄nceps sup̄ mille hoīes.

Cilium est parua pellicula in oculo q̄ d̄r lacrymale.

Cimillarcha est custos sacroz vasorum et aliarum rerum sacre ecclesie, ut dicitur glo. in l. ius bemys, de sacrosanc. eccle.

Circa est significatio restrictiue, non autem ampliatiue, ut in l. rutilia polla, ff. de pira- ben, emp. Et nota per statum, et quod dictio circa operatur in teste, vide Bar. in l. celsus, ff. de iurica, Et circa pertinet ad tempus, circum ad locum, circiter ad numerum.

Citatio est in ius vocatio vel inuitatio cum quibus de aliquo conueniatur, et quoniam sua coram iudice deposita, iudex emissio citationis edicto ad eum instantiam vocat vel inuitat illum ad se in quem agere desiderat quod conueniatur est, Si vero in edicto iudex vel preter adijciat hanc clausulam, si in die prescripto non ueneris quasi conueniatur et denaberis vel reputaberis: tunc edictum olim dicebatur pemptorium, Hodie autem sufficit quod dicatur, Citamur tale pemptorie, Et est quadruplex modus citandi secundum Guil. de modo lau.

Primum per nuntium cum litteris citatorijs, Secundus per personam Tertius per edictum, de j. de iudi. Quartus fit ex iuris dispositione, Item quedam citatio fit ad monitionem iudicis, et consuevit de offi. dele. Item quedam est per balis, quedam realis vel actualis ducendo ad iudicem, Item citationis sunt tres actus, Primum est impositio: cum iudex imponit nuntio ut citet reus, Secundus manifestatio cum nuntius denunciatur citato ut ueniat, Tertius relatio cum nuntius refert iudici tale in tali loco citasse, Addit etiam quartus, comparatio citati, et quando citatus teneatur comparere, et si non compareret mulctetur, non per documentum, et de illis actibus in c. si de feriis, Et nota quod citatio est de iure naturalis, ut in cle. pastoralis, de re iudi. Et citatus ad locum morbosum seu ubi aer est pestilentialis vel corruptus non tenetur ire: cum salutem hominum sit ratio adhibenda, l. recusare, §. si quis in vno loco, ff. ad trebel, et ibi per documentum, nec citatur pemptorie per dicitur summa an libelli oblatione, l. si finita, §. si plures, ff. de dam. infec.

Civitas dicitur quasi ciuitas unitas, et murorum ambitu terminatur, de sen. excō. si ciuitas, cuius appellatio etiam comprehendunt burgenses, ff. de sig. l. ij. Item ciuitas appellatio comprehendunt mille passus a muro ciuitatis, ut ff. de iur. l. mille, et ff. de pe. l. quod si ita legi, Item comprehendunt hortus, ar. ff. de pecun. l. ples, Item ciuitatis nomine non comprehendunt dioeceses, nec ecclia, vocatur autem proprie ciuitas

tas quod habet episcopus, ut l. xxxv. di. in illis.

Ciuilis actio, requiritur super actio.

Ciuile debitum, vide in glo. j. c. si, de solu. Et quia quod ciuile idem est quod urbanum et elegans, ut in glo. j. d. ciuile est, C. de fur. Sic inciuile, l. inurbanum, vel indecens, l. inciuile, ff. de legi. ubi dicitur inciuile est rindere lege tota non inspecta.

Ciuis est natus in ciuitate, l. ciues, ff. de appel. ubi glo. Sed quod de natis in comitatu dicitur in aut. quibus modis, na. effi. sui, §. si vero neque ciues, col. vij. et ibi per Jac. de bel. mouet quod status de rege concedente privilegium ciuitatibus et ciuibus regni.

Cisterna est locus in quo congregantur aquae pluuiales, et ibi collecte visui referuntur, alij ponunt cistella per eodem.

De CL

Clam possidere, id est occulte possidere.

Clamis est vestis militum, purpura regum, stola sacerdotum, toga aduocatorum, birrus rusticorum vel custodum, cuculla monachorum, ut C. de vesti. olo. et aura, l. ij. et C. quod militum possit, l. si clarissimi, put. no. Azō in sum. C. de off. pfect. pro. Apud imperatorem erant in triplici gradu, quia alij erant maiores, et hi vocabantur illustres, sic pfectus proelio oriens, Item asfrice, Item urbis romane, Alij erant minores et hi vocabantur clarissimi, puta pfectus: Alij medij, et inter illos erant spectabiles, ut pfectus fules et pfectus egypti, qui etiam dicuntur augurales.

Clamdestinum coniugium est despecta personarum presentia vel iuris solennitate vel denunciatio non promissa sine sacerdotis benedictione occultum matrimonium.

Clamdestina electio dicitur quod in cameris per occultam conuenticula fit, vel illa quam canonici inter se secretam tenent.

Classis, id est nauis, inde classis, id est numerus classarum, id est nauium ad bellandum. Et quod cesset vel uoluerit se huic ministerio deputare dicebatur incensit, ut C. de classi. l. ij.

Client dicitur ille cuius causam aduocatus tuetur et defendit, In clientulum diminutiuum, et idem est secundum Iulium, vel dicitur quasi colens a colendis personis. Vnde solent pueri aduocati dicere suis clientulis, si reus rindebis causam pdes, Sed non dicunt, si falsum rindes regnum dei pdis, et cum iniusta sententia damnatione acquiescit, ut est glo. marginalis, l. c. j. de pfect. Clerica dicitur corona clericorum rasa, ut notat

Jo. an. de vi. et hone. cler. c. clerici.
 Cleros grece est sors latine vñ hereditas. sūt
 ergo dicti clerici. qz de sorte dñi sūt. xij. dis.
 clerici. vbi ponunt noia oim graduū in ec
 clesia xpi deseruientiū. et appellatiōe clerico
 rū etiā intelligūt monachi. licet nō ecōtra
 qz sunt etiā electi in sortē dñi qd cleric⁹ si
 gnificat. xij. q. j. duo sunt genera. et hoc ma
 xime in causis fauorabilibz. sed in odiosis
 secus. vt no. in. c. j. de iura. calum. vbi etiā
 appellatiōe clerici nō venit monach⁹. qz ibi
 postea specificat. vide. c. cū fm aplm. de p
 ben. et. c. clerici. palle.

Clerimonia idē est qd hereditas diuina.

Cloaca dicitur locus cōcauus vbi sordes pfluūt
 ex qcūqz vili loco: vel effluūt de vīs z pla
 teis. vel vbi stercoza recipiunt. s. latrina. ff.
 de clo. vbi tex. i. l. j. s. cloaca. Cloaca ē loc⁹
 cauus p quē colluuiēs qdā fluit. Et ponit
 p̄tor ibi duo interdicta de cloacis. Prīmū
 est p̄hibitorū q̄ p̄hibet vicinis facere vim
 q̄ min⁹ cloaca purget z reficiat. Secundū
 est restitutorū. vñ flau⁹ mela scribit cōpe
 tere interdictū s̄ vt i vicin⁹ edes ventat z re
 scindat pauimēta purgāde cloace grā. Et
 si q̄s velit puatā cloacā facere vt exitū hēat
 in publicā cloacā nō ēē ipediendū pompo
 nius putat. Et virtūqz interdictorū est ad sa
 lubritatē ciuitatū. Nā celū pestilēs z immū
 dicit cloacarū ruinas minant: vt ibi dicit.
 Est ḡ duplex cloaca. p̄uata z publica. Et
 appellatiōe cloace tube z fistula p̄tinent. bec
 ex. l. j. palle. ff. de cloacis.

De CD

Coactio est duplex. absoluta z cōditionalis
 Actio absoluta est cui resisti nō pōt cū q̄s
 violēter trahit ad aliqd faciendū. q̄ casu q̄s
 oīno excusat. l. di. p̄byteros. j. q. j. p̄stat Co
 actio cōditionalis ē q̄ metū cruciat⁹ vt ali
 qd gūe minat q̄ si excusat a t̄ato nō tū a to
 to. c. sacris. de his q̄ vi me. ve cau. si. in glo.
 p̄bi. attenuet. fm Boff. i. sum. eti. z etiā i. c.
 cū dilect⁹. e. ti. vide Bar. brix. i. glo. p̄bi. mu
 nita. d. l. v. ad ei⁹ vero. vbi bñ distinguit. Et
 coacta volūtas etiā volūtas ē. xv. q. j. meri
 to. ff. qd me. cau. l. si mulier. s. si metu.

Cocus venit appellatiōe artificis. qz cocū ēē
 est ars. l. si quis v̄ditor. s. j. et. ij. ff. de edil.
 edic. Immo coc⁹ impatoris habet dignitatē
 tē. ad qd Bal. allegat tex. in. l. j. q̄s cocorū.

in vñbus seu. Hec Ludo. de ro. in singula
 ribus suis.

Codicilli dicuntur codices pui. i. libelli in q̄bz
 cū aliq̄s impedit aliq̄ necessitate ne faciat
 testamēta de rebz suis disponit i vltima vo
 luntate. et fm Azor. i. sum. C. de codicillis.
 In s̄ differūt a testamento eo qz codicillis
 directa hereditas nec dari nec adimi p̄t ne
 cōfundat ius testamētorū z codicillorū. nec
 in his p̄t hereditas scribi. nec p̄dictio here
 di instituto p̄t adijci. nec substitui in eis dīz
 recte p̄t: sed p̄ fideicōmissum cū in eis here
 ditas directe relinquit. Et plura alia q̄ no
 tant Azor Hosti. i. sum. ti. de testa. Et spe
 ti. de instrumētorū editiōe. s. vñso.

Codicill⁹ dicitur ab auctore q̄ hoc gen⁹ scripture
 instituit. Et est scriptura vel lra in q̄ testator
 voluntatē figurat suā. nulla indigēs solēni
 tate: sed solū testatoris volūtatē q̄licūqz p̄
 nunciatiōe exp̄ssa. cui⁹ bñficio subuenit vo
 lūtatibz defunctorū. p̄t deficientē volunta
 tem p̄boz legalū: vel necessitatē p̄boz so
 lenniū. Et sic codicill⁹ fit vice testamēti: sic
 epla fit vice codicillorū. Et nota q̄ illa clau
 sula si non. valet iure testamēti: valeat iure
 codicillorum fm Accur. in auten. ex causa.
 C. de liber. p̄te. vel exhere. nō hz locū qñ te
 stamentū deficit vicio testatoris. vt qz exhe
 redauit vel p̄terijt filiū. Sed bñ operat qñ
 testamentū nō hz viciū intrinsecū. s. p̄terio
 rione vñ exheredatiōe: sed hz defectū extrin
 secū. puta minor numer⁹ testū zc. Et ex mo
 dernis doc. Buil. de cuncto tenet cū glo. l.
 ff. C. de codicillis. licet Dy. et alij tenēt cō
 trariū i. l. patron⁹. s. si pagan⁹. ff. de iniusto
 rup. testa. Hec ponit Bal. de parusio in q̄
 dam consilio.

Codex est q̄libet liber q̄ cōtinet i se diuersos
 libros partiales. z s̄ generalit. S3 p̄prie est
 liber q̄ p̄tinet diuersa p̄cepta imperatorum
 Vñ añ tps Justiniani erāt tres codices. s.
 Gregorian⁹. Hermogenian⁹. et Theodo
 sian⁹. z mltē p̄stitutiōes extra illos deuagā
 tes. p̄terea duo pene milia librorū z trecies
 centena milia versū. Vidēs ḡ Justinian⁹
 tantā legū multitudinē voluit circa s̄ adhi
 bere remediū salubre. P̄tio direxit animū
 suū ad impiales p̄stitutiōes. z de istis tribz
 codicibz extrauagantibz fecit fieri vñū codi
 cē quē suo felici noīe nuncupauit codicem
 Justiniani. Deinde direxit aīm ad immēsa

veteris iuris volumina, et de illis duobus pene milibus librorum et tredecies centenis multis versum fecit fieri librum digestorum seu pandectarum quem diuisit in quingenta libros partiales: et tres integrales, scilicet, veteris, infortis, et noui. Postea per iuueniores legum peritiorum fecit librum institutionum, scilicet, mediocrem eruditionem per quem quasi per pontem iuuenes ad legum subtiliora et altiora perueniret.

Coetanei sunt homines pariter etatis secundum Iulianum.

Cognatio legalis secundum Hostium, eo, titulus, est quedam primitas perueniens ex adoptione vel arrogatione, ut non in rubrica, eiusdem tituli.

Cognatio spiritualis est propinquitas vel attinentia quam peruenit ex sacramenti datione vel ad sacramentum recipiendum attestatio vel tentio ne. Unde ex cognatione spirituali quam in baptismo contrahit nouum propinquitates nascuntur. Prima filiatio inter sacerdotem baptizantem et baptizatum. Secunda copaternitas inter sacerdotem et patrem baptizati. Tertia comaternitas inter eundem et matrem baptizati. Quarta inter filios sacerdotis et baptizatum, scilicet, fraternitas, xxx, q. j, homines, et, q. iij, ita diligere. Quinta filiatio inter baptizatum et suscipientem de baptismo. Sexta filiatio inter eundem et uxorem suscipientis. Septima fraternitas inter baptizatum et filios suscipientis. Octaua copaternitas inter suscipientem patrem suscepti. Nona maternitas inter eundem et matrem pueri, ut xxx, q. iij, per totum.

Cognatio sanguinea uxoris est collatus cum sanguinea uxoris.

Cognati. Require super agnati, et habet post agnatos, quia cognati per femininum sexum, scilicet, agnati per masculinum coniuncti sunt. Huiusmodi hodie modicum curat. Sed an agnatus presumat scire factum cognati, vide, l. octauum gradum, ff, vii, cognati, et, c. quidam, de presumptis, per doc.

Cognoscere infra est ea relegere, distinguere et perferre accepta et data.

Cohortalis est apparitor qui obnoxius est cohorti, l. si, cohortalis, C. de iuribus, xij.

Colonus est qui predium habet agri colendi causa. Distinguitur autem colonus ab inquilino, quia hic in rure: iste autem in ciuitate moratur. Et habet plures species agrorum colarum secundum Azonem, quia alij vocantur coloni conditionales, alij coloni inquilini, alij originarii, alij coloni simpliciter nuncupati, et de quibus infra patebit.

Coloni conditionales dicuntur quasi ex sua conditione

predium vel agrum colere debentes, et secundum Iulianum, sic constituitur per primo in scriptis vel sine scriptis perpetuo iure colonos se esse in fundo permittat, ut postea per xxx annos in fundo permaneant. Et licet quidam putent hos esse ascripticios conditionales, tamen secundum Iulianum, male putant, quia colonus ipse transcurso potest liberari: ascripticius vero minime, ut, C. de agris, et censibus, l. cum sancimus, li. xj. Requiritur super ascripticius.

Coloni dñici dicebantur qui colebant agros imperatoris, ut, C. de prediis, et omnibus, re, li. xj.

Coloni illirici aliter et melius illirici de illirico, l. de schlapponia dicuntur, et habent in, l. cum querebatur, C. vii, vii, ubi dicitur, inter illiricianam aduocationem, glo. i. inter aduocatos de illirico, C. de colo, illiri, li. xj.

Colonus inquilinus, licet secundum quosdam inter colonos conditionales et inquilinos nulla sit differentia per quod videtur facere, l. diffinimus, C. de agris, et censibus, li. xj, tamen secundum Iulianum, hec est differentia, quia inquilinus minus strictus est quam colonus conditionalis, unde inquilinus bene potest in alia precusulibet suburbij domum perducere et inhabitare. Sed conditionalis colonus non audet cum sua familia recedere a fundo quem colit nec alibi habitare.

Colonus originarius secundum Iulianum, dicitur colonus conditionalis filius ex eo quod originaliter conditionis colonarie subiectus est. Nec refert secundum Iulianum, siue in solo fuerit natus siue extra solum, quia tamquam originarius ad terram illam reducendus quam pater suscepit colendam.

Coloni palestini sunt de palestina prouincia dicti.

Coloni partiarum secundum quosdam dicuntur illi qui terram colunt per partem dimidia vel tertia secundum sterilitatem seu fertilitatem terrarum. Et secundum Iulianum, nullum ius habent statim fructibus a solo separatim. Et ille dicitur proprie partiarum qui perducit rem rusticam per communem damno et comodo. Et competit contra eum actio per socio.

Colonus simpliciter secundum Iulianum, dicitur qui sub certa annua mercede in pecunia numerata predia colenda accipit. Nam secundum eundem non esset locatio sine pecunia, ff, de possessione, l. j, si quis seruus.

Colonus proprie dicitur qui rusticam rem perducit nummis, et competit contra eum actio per scriptis rebus siue in factum ubi supra.

Colonus ad numerum conductus est ille qui statim cum fructus fuerint a solo separati, ut usufructuarii intelligitur secundum Iulianum, ff, de furtis, l. si apes,

Colon supficiari⁹ est q̄ areā pducit ea cōdi-
tione, vt sibi liceat in ea edificare domum
tollere cū voluerit.

Coloni partionarij sūt q̄ totū agrū suis ex-
pensis colūt: et ex fructib⁹ pstant dño fun-
di q̄rum cōuenit.

Coloni palatini habet. C. eo. ti. li. xj.

Collatores dicunt^r a pferēdo, qz pferunt in
fiscū siue ordinaria sit collatio siue extraor-
dinaria.

Collatio fm Azo. in sum. C. de col. dī q̄si in
cōmuni latio. Nā qd erat ppiū dī ibi me-
ditum 7 pferit. i. iunctiōi subijcti. et fm eū
nō est aliud q̄ cōcatio q̄ res q̄ndā nō sua
vel nō hereditaria tā ē suayl hereditaria. vl
est pfusio siue coadunatio rerū pferētis in
res cōmunes seu cū reb⁹ cōib⁹ diuidendis.
vt no. i. l. si foroz. C. de coll. Itē fm Fulgo-
rium i rubri. C. e. ti. collatio ē triplex. Una
quā faciūt scolares disputādo. 7 de iure di-
sceptādo. vt in aut. 7 si ptracti. C. de fi. in-
stru. Alia quā faciūt bibēdo 7 comedēdo
Tertia q̄ sit res coadunādo. Et ista hīc de
scripta est. et i tī. de colla.

Collatio instrumentoz est qū duo instra in-
spiciunt^r et examinānt simul vtrū i vno ita
sit sic in altero. vel vt videat^r p modū et for-
mā scripture effect⁹ eius.

Collactane⁹ idē est qz pfugēs. sed collectane-
us. i. cōdormiēs. a lacte pmus. secund⁹ autē
a lecto nomē habet.

Collega fm Jfi. dī a colligatiōe societatis
vel cōplexi amicitie. et ē idē qd sodalis in
officio alteri⁹ parīs potestatis.

Collegari⁹ etiā est vn⁹ ex talib⁹ socijs.

Collegati dicunt^r aliq̄ qui sunt de aliq̄ cor-
pore. i. pgregatiōe vel artificio hoīm veluti
pistor⁹. fabroz. monachoz. et q̄rundā alio-
rū collegiū habentiū q̄ etiā dicunt^r carbo-
patri. qz eoz noia scribebāt in carta vel ma-
tricula patrie. vt. C. de colle. li. xj. in rubri.
Scribebant autē p eo vt patrie fierēt incor-
porati. vel dicebant^r corporaliter emētes car-
tam. i. locū culqz p cartā assignatū: vt in el⁹
locū surrogent. et patrie fiant incorporati fm
Acur. ibidē in. l. vnica.

Collegiū est pgregatio quā ad min⁹ tres fa-
cere pūt. Nā duo faciūt pgregationē. colle-
giū tres. populū decē. urbā. xxv. gregē qn-
qz porci. vel decē oues. vt no. Bern. de ele-
ctione. c. ij. Et collegia licita 7 approbata in

hīs in q̄b⁹ habēt iurisdictionē. et q̄ ad ea q̄
ad epōs collegiatos ptiuent pūt facere sta-
tura. vt no. in glo. l. fi. C. de iurisdic. om. iur.
et expressius. C. de cōst. pe. l. ij. in fi. p Bar.
in. l. oēs populi. ff. de iust. et iur. Itē colle-
gio nō approbato nō relinquit^r in testamen-
to. l. collegiū. C. de hered. insti. et de licito
vel illicito. i. l. ij. C. de sacrosanc. eccle. de ex-
cessi. prelato. c. cum dilecto. et p Bar. ff. de
colle. illi.

Collaterales dicuntur q̄ se attingūt vel sibi
attinēt trāsuersaliter p lineā collateralē: nō
p lineā rectā ascendētē vel descendētē vt
cōsanguinei 7 p̄siles. dicunt^r etiā collatera-
les generaliter oēs equaliter q̄si lateribus
cōsidentes.

Collobiū est toga vel vestis sine manicis.

Collectiua dictio dī q̄ significat collectiue
ex sua impositione. qūqz etiā ex significatio-
ne sup̄o aliūde ex q̄uis alia materie subiecte
significatiōe. p̄bi grā. Ibi oēs ferūt lapidē
vel trabē significat collectiue. l. ita vulnera-
tus. ff. ad. l. aq̄l. S3 ibi oēs studēt auaricie
significat distributiue. Rō. qz in pmo exē-
plo ex vnitate lapidis sumit^r significatum
verbi. sed in scdo exēplo sensus est qz qlibet
homo studet auaricie Sitr hic. oēs hoīes
aut sunt liberi aut serui. insti. de iur. pso. fm
materā subiectā. nō patit^r sensū collectiui.
qz falsum ē qz oēs hoīes sūt liberi vl serui.
qm aliq̄ liberi sūt: et aliq̄ serui. sed in. l. si ne-
cessaria. s. si annua. ff. de pig. act. sumit^r di-
ctio vnaqz collectiue. vbi si stipulat^r sumi
triginta mibi solui annua bina trina diei.
quolibet anno in trib⁹ mibi solui decē et pi-
gnus accepi. Deinde pactū est appositū qz
mibi vnaquaqz die pecunia nō soluta esset
mibi vēdere pign⁹ liceret. Dicit^r tex. qz pecu-
nia nō soluta vno termino scz pmo vl scdo
nō licet vēdere pign⁹. s3 oib⁹ terminis pteri-
tis. Et sic illa p̄ba vnaqz die significāt col-
lectiue. s. oīm terminoz simul. Dicit^r ḡ colle-
ctiua dictio q̄ significat collectiue p modū
eiusdē corp⁹is. vt sūt turba. dom⁹. greg⁹. pec-
culiū. collegiū. hereditas. ciuitas. vnīuersi-
tas. cōeoz. Itē dictio q̄sqz. est collectiua. ibi
Tici⁹ 7 Sei⁹ p q̄rta pte q̄sqz eoz me here-
dē fecerit. heredes mibi sunt. l. h articulo.
ff. d. her. insti. qz refert^r ad vtrūqz. Collectiue
dī tū ex subiecta matia. s. institutiōis sumit^r
qūqz fcarū distributiōis. de h in. l. fi. C. de

impu. et ali. substi. et. l. si filiabo. §. si. ff. de le. j. et. l. si fuerit. ff. de re. du. hoc ponit Bar. in l. hoc articulo palle.

Colluctatio fit dū aliq̄ sil' luctant' pugnat' vel calcibz. vel veri? qñ pugnantes nō stāt certo loco. ff. ad. l. acq̄. l. q̄ actiōe. §. si q̄s i col luctatiōe. in glo.

Collusio fm Berū. in glo. in. c. audiuius. de collu. detegē. z. c. cū clerici. de cēsi. ē inter actorē z reū latēs z fraudulenta puctio. p quā alter i iudicio se supari pmitit. Qua in terueniente fm Hosti. in sū. aliqñ delicta remanēt impunita: vl' etiā cōmittunt. Et fm Azo. fit p. pcuratorē z aduocatū causarum: q̄ se in lite supari patiunt. et fit p pncipales psonas in similibz. tā i ciuili causa q̄s in spī rituali. vt in d. c. audiuius. In ciuilibz autē fm Azo. fit impune. vt qñ q̄s p collusionē parit seruū vel libertū ingenuū pnuari. Et hō ne p tales degeneres inq̄naret amplissimus ordo senatorz.

Comentarius est ille q̄ causas cōmentabat vel scripsit.

Comentor cōmentaris est cōponere vel finire seu glossare.

Comētū fcat deceptionē vl' occultū seu malitiosum tractatū. de resti. in integ. c. j. li. vj. xxxvj. di. c. ij. de testi. cogē. c. ij.

Comes oriētis fm Azo. i sum. c. ti. forte erat pcurator rerū cesaris q̄s habebat i oriēte.

Comes palatinus dicitur q̄ curā gerebat pcpuā. vt missoz. notarioz. z iudiciū negligentiam argueret. et a puincialibz tributa exigeret: z cōsuetā depolceret: ita q̄ nō in puincialibz s; pcpue iussus ē vt iudiciū et eoz officia libus pcepto immineret z supesset. C. de of. fi. comi. sacra. largi. et de offi. recto. puincie

Comes rerū puatarū fm Azo. erat forte pcurator cesaris i puatis rebz. z fm eū etiā fuit illustris. Alij dicūt q̄ puati cōmodi z fiscalitū rerū habuit administrationē: vt eas cōseruaret z in eis negociaret.

Comes sacraz largitionū fm Azo. erat ille p quē pnceps sua stipēdiā largiebatur. z hic forte erat pcurator reipublice: q̄ grece legistā nuncupat: et illustris erat. Alij dicūt q̄ hūc impator libertatē suā z magnificentia exercebat: et largitudinē agebat.

Comes sacri patrimonij erat q̄ imperatoris pcurant pmonitū. q̄ in h differt a comite rez puatarū. q̄ hic tenet custodiā rez puat

tarū. et exercet negociationē circa mobilia. s; ille patrimonij z imobilia pcurat. et hec differētia psumit ex p̄bis. C. de offi. comit. re. pua. et. ff. de offi. p. ci. ces. l. j.

Comites cōsistoriam sunt cōsistorij milites dici meruerūt qz etiā specialibz p cōsulibus equiparabant. C. de comi. cōsulto. li. xij. l. j. Vel etiā pistoriam dicebāt q̄ p̄erāt castris pncipis ordinadis. et erāt plures. et elegebant decant de pistorianis z ministeriam vt. C. ti. palle. Alio mō pistoriani dicebāt castrēstarij. et apud nos bodie castellanis vocant. licet apud alios vocent oēs q̄bz pui sum est de certis redditibz vt in castro aliq̄ p defensione z custodia cōmorent. de com. rei mili. et q̄ puincias regūt zc. vide. C. li. xij. cū suis titulis.

Comitariēses milites. al's comitatēses dicti tur milites stipēdarij a comitatu dicti. qz militāt nō solt: sed in comitatu.

Comentarientis dicitur custos in carcere positos rū. ff. de ori. iu. z. C. de custo. reo. l. ad cōmē rariensem. vbi talis punit talē pena cū so clo suo q̄ punit fuisse aufugies ex negligē tia eorum nisi ex necessitate pcul ab officio egerit tūc adiutor ei? pari pena pstringit.

Comenda est custodia ecclie alicui cōmissa. c. nemo deinceps. de elec. li. vj. vbi bo. glo. de cōmendis. cū multis q̄stionibz. in. c. dū dum. de elec.

Comendare est deponere. ff. de p. sig. l. cōmē dare. ff. de positi. l. l. luc. et. xij. q. ij. ne q̄s arbitret. Enā capif. p laudare. vt i glo. palle.

Comodatū est alicui? vel certe rei ad aliqñ speciale vsum gratuita facta pcessio. et differt a pcario p vsum speciale. Itē qz pcaritū nō p̄t reuocari nisi tpe expleto. s; cōmodatū nō p̄t reuocari nisi expleto vsum ad quē datur. Itē cōmodatū solū in mobilibz res p̄st. pcarium vero etiā in imobilibz. in sti. q. mo. recōtra. obli. §. item is cui res. §. cōmodata aut res. Et dicitur facta pcessio non aut trāslatio. quia is q̄ cōmodat dominij possidet z p̄rietatē retinet. ff. et. l. rei cōmodate. Dicitur gratuita. qz nulla merces interuenire dicitur. al's si merces interueniret tūc res transiret in locationē vel in cōtractū inno minatū. do vt facias. institu. locati. §. j. et. mandat. §. vlti.

Comodare est rem ad vsum alicuius q̄dū velit cōcedere.

Comodatus est ille cui res aliq̄ dat̄ vten-
da, vltz ip̄m comodatu.

Comodati actio, Require supra actio cō-
modati.

Comodū fm Jsi. li. v. est illud qd̄ est nri su-
ris et etiā ad alios tp̄aliter trāslatū ē cōmo-
do tp̄is q̄diu apud eos sit, vñ comodū d̄r
etiā alio noie comodatu.

Comertū fm Jsi. li. v. est deriuatū a merci-
bus q̄s res venales nūcupam⁹, vñ merca-
tus d̄r cet⁹ multoz q̄ res emere vel vendere
solēt, et ē comertū q̄si cōmutatio mertiū.
Etiā d̄r copula, dīcedo, carnale comertū.

Comestor vel comefor idē est qd̄ gulosus.
Cominationes sunt mine p iudicē impositę,
nec tamen habent auctoritatē rei iudicę
fm Azo.

Comunidiuidundo fm Jfido. li. v. est inter
eos qbus res cōmunis est q̄ actionib⁹ vel
postulationib⁹ licet arbitrio dari, cui⁹ arbi-
tratu res diuidant̄, Req̄re sup̄ actio cōmu-
nidiuidundo.

Comunia p̄dīoz, Req̄re infra p̄dīū.

Comunia de viucapionib⁹, Require infra
viucapio.

Comunia de successiōib⁹, Req̄re infra suc-
cessio et inuētes.

Comear⁹ d̄r licentiat⁹ vel recōmendatio seu
remuneratio ip̄is licētiatis tpe licentature
facta, vt in eplā Alexandri magni, et aristot-
elis legit̄, Et est qd̄ vulgo d̄r cōduc⁹ liber
id ē trāsīr⁹ a cōmeando descēdēs, vt ibi d̄r,
optimis nos suscepērūt comēatib⁹.

Comedia, i. villana locutio, vt i glo. C. n. li.
hin. metro. lo. sua ad dextera trāsferre, in ru-
bri. li. ij. Jtē est dignitas, S3 fm Donatū
est rusticana laus siue cātulena, a camos id
est villa, et odos cantus.

Comendaticie lre sunt dimissioe q̄bz clerice⁹
dimittit̄ et absoluit a p̄tate sui ep̄i in quib⁹
perhibetur de vita et ordinibus illius testi-
monium.

Cōparatiū capīf interdū p positiūo, vt la-
tius, i. late. c. auaricie, de elec. li. vj. silr. c. li-
cet, ppe fi. de accu. ibi poti⁹, et c. et si pignora-
tiones, de iniur. ibi districti⁹, i. districtie, Si
cut interdū positiū⁹ capīf p cōparatiūo, vt
in ps. cxvij. Bonū est p̄fidere in dño q̄ in
hoie, Bonū est sperare in dño cā, ibi bonū
id est meleus.

Cōpendiosa bec dīctio significat substitui-

tionē q̄ sub additiōe mort⁹ alia multa cōple-
ctitur tpa seu longū tps qd̄ dicit̄ post pube-
rem etatē, Et d̄r iō cōpendiosa: qz sub ver-
borū cōpendio plura cōplectit̄ tpa, et qñqz
plures substitutiōes facit, l. meuius, §. duo-
rū, ibi orōis cōpendio, ff. de leg. ij. et. l. p-
cibus, C. de impu. et ali. substi. Et hoc put-
adaptet illud significatū, qz p̄t ad alia ada-
ptari vt aliter significet, purgatiū cui adapta-
retur significare dīctaret, Vñ infra substi-
tutio cōpendiosa.

Cōpilator fm Jfi. li. x. est ille q̄ aliena dīcta
suis pmiscet, et sic solēt pigmētarij in pictu-
ra diuersa mixta p̄fidere, Vñ illd̄ *Strig.*
Pictorib⁹ atqz poetis qd̄ libet ad dēdi sp̄ su-
it cōpoteitas, Hoc scelere quondā accusa-
batur hercules in utran⁹, Jtē voces cū q̄i-
dam versus hoīm trāsferēs suos pmiscuit
set, Et cū nō cōpilator ab emulis diceretur
ille rēdit magnarū viriū esse clauā a manu
herculis extorquere.

Cōcubina sumit̄ duob⁹ modis, Primo d̄r il-
la quā q̄s cognoscit fornicatio affectu, Et
talis nō impedit ordinis p̄mōtionē, Secū-
do d̄r illa quā aliq̄s cognoscit vxorificiō si-
ue maritali affectu, et talis impedit p̄moue-
dum ad sacros ordies, xxvij. di. si q̄s de lai-
cis, de p̄sumpt. c. illud, de clamesti, despō.
p totū, Jtē cōcubina fm Azo. in sum. et. li.
cōstituit sola intentiōe animi, Et ab eo qñ
q̄ nō pōt vxorem ducere, et ecce p̄ses mu-
lierem oriundā de puincia nō duceret vxo-
rem: tamē pōt habere cōcubinā, Potest au-
tem fm leges vt ip̄e Azo dīc eas solas ha-
bere mulieres sine motu criminis: in qbus
stuprū nō cōmittit̄, sicut in virgine: vidua
et minore, xxv. annis: in quibus stuprū cō-
mittitur.

Cōclauē dicit̄ cella vel thalam⁹ secretus ad
quē per multas clauēs venit̄, vide glo. i.
verbo, cōclauē, l. qd̄ cōclauē, ff. de dam. in-
fec. et ideo in electiōe pape cardinales in-
trant cōclauē.

Cōcessio facta alicui de aliqua re respicit p-
sonam cui fit: nō aut̄ ip̄am rē adeo qz finit̄
morte ip̄ius cui facta ē, nec ad heredes eius
transmittitur nisi in ip̄a p̄cessione fiat men-
tio de heredibus, l. cum seruus, §. si quis,
ff. de leg. j.

Cōfinia dicunt̄ q̄ adeo sunt prima vt nullus
sit paries inter ea, vnde p̄dīa vrbana que

consueuerunt partibus distinguere, prope non dicuntur finia sed potius dicuntur vicina. Preterea pro rustica potius dici finia, quia solo prius finialis termino sunt distincta.

Confirmatio est iuris prout habiti corroboratio, ut colligitur de fi. instru. c. inter dilectos. Alio modo est sacramentorum ministratio. si forte crismatis assignatio Et fit confirmatio primo modo dicta his personis. Confirmam te sicut rite possides, vel sicut sine prauitate facta est electio, vel sic prout facta est.

Confirmare est alicui iuri vel facto firmitatem prestare.

Collectura est verisimilis ratio suspensionem inducens non de necessitate personam vincens.

Coniunctio quique ponitur per disiunctionem, ut cum dicitur, mihi hereditas mea. ff. de p. sig. l. coniuncti, et disiunctio quique per coniunctionem, ut, ff. eo. tit. l. sepe.

Conditio est dispositio suspensio ex eventu incerto futuro ei appositio in qua eventum eius dispositio facta est collatio, ff. si cer. pe. l. ita quod, ubi gratia. Promitto vel lego si tunc fuerit consul, hec dispositio est conditionalis ex incerto appositio, si tunc. Et per hanc dispositionis vel legati fit suspensio, et eueniens casu qui tunc sit consul purificat et non plus suspendit, insti. de p. obli. s. ex conditionalis, et ff. de p. di. et dem. p. totum. Potest autem capere conditio dupliciter. Uno modo per totam suspensionem quod solet apponi in contractibus aut voluntariis, de quibus in tit. p. alle. de p. di. et dem. et in tit. de p. di. institutio. n. Secundo modo quando aliquid solutum est. Et illud intendimus repetere, et appellatur conditio quasi soluti repetitio, de isto tractatur in tit. de p. di. ob cau. data, et tit. se, et de sui natura non solet dari domino, quia repetitio presupponit dominum esse translatum, l. si, ff. de usufructu. et quemadmodum dum capiat, alius amittit. Et hec conditio principaliter est duplex. Una generalis occurrens cum quacunque actione ex qua certum petitur, l. certico conditio, ff. si cer. pe. Alia est que diuiditur in multa membra, si in conditione ob causam, ob turpem causam, indebitum siue causa furtiua etc. de quibus omnibus infra dicetur. Et nota quod conditio differt a modo et a causa et a demonstratione, et secundum glo. i. rubi, ff. de p. di. et dem. Conditio est legatum cuius de futuro defectus seu confirmatio pendet suspensio, et ibi legatum ponitur exemplariter, et sic non restringit quando conueniat alijs a legato, quia exempla non restringunt regulam, l. dani

infecti stipulatio, ff. de dam. infec. Bar. sic diffinit. Conditio est quidam eventus futurus in quem dispositio suspenditur, et intelligitur de euentu in facto vel iure, l. multum interest, de conditioni. et demon. siue conditionis affirmatiue vel negatiue, l. in testamento, eo. ti. Et dicitur futurus, quia de preterito et presenti prope non est conditio, quia non suspendit, l. cum ad presentem, cum duabus se, ff. si cer. pe. Bar. vero sic diffinit. Est adiectio quidam per quam dispositum habet in sui esse presentiam existentiam vel defectum. Et hec generalis est ad omnem conditionem inductionem et extensionem, de preterito presenti vel futuro. Petrus de besulto sic dicit. Conditio est personarum adiectio in futurum suspendentium secundum quam disponens vult dispositum regulari. Significat autem conditio per dictionem si, ut in exemplo, lego si tunc fuerit consul. Item per aduerbium cum, ut dices, do, cum tunc consul fuerit. Sed est differentia inter si et cum, non quo ad conditionem faciendam sed quo ad modum significandi, quia dicitio si, significat principaliter conditionem vel suspensionem, et per consequens tempus et dilatoriam dispositionem in euentum futurum. Et quia ille est incertus: ideo persequentine suspensionem significat, l. si titio, ff. quoniam dies le. ce. et. l. qui promittit, ff. de condi. et demon. Item dicitio nisi significat conditionem, ut vendo tibi librum per decem, ita quod conditio valeat et perficiatur nisi alius conditionem meliorem infra mensem faciat, l. cum ibi nota, ff. de in diem adsec. Item dicitio alioquin conditionem facit, ut promittis mihi scribere librum infra mensem alioquin decem nomine pene, nam sensus est, si non scripseris etc. l. si finitio, s. ex hoc edicto, ff. de dam. infec. Item in dictione alius, quia eodem modo exponitur id est si non scripseris. Item in dictione siue dices, do, promitto si nauis ex asia venerit siue tunc consul fuerit. Et quia illarum dictionum distinctionum uarum prior fuerit purificat dispositionem, l. si ita quis stipulet, ff. de ver. obli. Item in alternatiua aut, ut dicendo, relinquoque patris per pinquos aut libertis, l. cum pater, s. penul. ff. de leg. ii. nam sensus est, si non finitio pinquos uenerint liberti, et hoc ex significato supposito ex maiori affectione pinquorum, quibus testator primo relinquare uoluit, ut patet ex ordine scripture. Item in aduerbijs quod diu, ut ibi. Promitto vel lego singulis annis decem quodam res meas vel heredis mei gesseris, nam sensus est, si gesseris habebas decem, l. pater, s. si, ff. de p. di. et dem. Item in dictionibus

quoad, donec, quousq; qz idē significat.
Itē in dictōe dū, dīcēdo, lego vxori dū cū
filio meo erit, l. q; pūbinā, s. vxori, ff. d. leg.
iij. Idē in dictōe qñcūq; vt vir legat vxori
qñcūq; filios habuerit, l. cū vir, ff. de cōdi.
et demō. Itē de qñ, vt lego pupillo qñ nū
pserit, l. pupillo, ff. de leg. ij. Idē de vbi, dīcē
do, lego filio vbi nupserit, l. si ita scriptū, s.
j. ff. de leg. ij. Idē de qñ, vt lego quatū
heres me² erit, qz sensus est, si i toto vel i pte
l. stichū, ff. de le. j. Idē de postq; z ad, vt lego
ad ipsos liberos, l. si vir vxori, ff. de cōdi.
et demō. Idē de ppositiōe cū, vt ancilla cū
liberis libera esto, intelligendo q ancilla li
bera nō sit nisi cū liberis, l. si ita fuerit, ff. de
manumiss. testa. Idē de in, vt lego ticio i di
sciplina, l. nec solū, s. si in habitatione, ff. qñ
di. lega. ce. Idē in noīe, vt pmitto tibi pū
agneris vel fruct² fundi talis, l. interdū, ff.
de p. obli. et. l. j. in fi. de p. dī, et demō. z de pē
der dispositio ex incerto futuro euentu, l. si
parlat vel fruct² crescat, Idē pmitto centū
noīe dos, l. si matrimoniū sequat, l. si stipu
lationē, ff. de iur. do. qz dos sine mīmonio
esse nō pōt, ergo sic intelligit, Idē de dona
tione causa mortis, l. si mortis cā, ff. de do
na. cā mor. et hoc ex natura hui² cōtractus
q pcedit ex cōmuni mō sic agendū. Idē in
pnoīe, vt velle q mea erat lego, l. nup. de le.
iij. Idē de quisq; vt qsq; mihi heres erit
sit heres filio meo, l. q; liberis, s. hec verba,
ff. de vulg. substi. Idē de qsq; vt ticiū z se,
p qnta pte qsq; heredē me fecit ipm insti
tuo, l. h articulo, ff. de here. insti. Idē de q;
vt q pus ascēderit capitolū, l. si fuerit, ff. de
re. dub. Idē de qñq; vt qñq; pfectus fue
rit, zē, l. hoc edicto, ff. de iur. fil. et h ex signi
ficato, nō tñ pnoīs sed vbi futuri tpsis, l. ij.
ff. de here. insti. Silr ibi, immo pīsces q ca
pient: emptio est p dīctōis, Idē in pīcipio
vt acceptis centū a ticio instiituo cū here
dem, l. a testatore, ff. de cōdi. et demō. Nā li
cet acceptis sit pteritū tpsis: tñ significat ibi
futurū, l. si accepero centū zē, Idē ibi lego
stichū futurū meū, ar. l. stichū, ff. d. le. j. Idē
in gerūdio, vt sum instiituo² adeūdo repudi
ante ticio, l. si tu ex pre. ff. de acq. here. Idē
in supino, vt lego vel pmitto euntib; ipa
ciatū in die dñico, et sic de silib;.

Conditio multiplex est. Nā quedā est cōdi
tio certi q cōpetit ex oi cā z oi obligatiōe ex

qua aliqd certū petiū sine ex certo cōtractu
sine ex, l. aq; l. a ga, siue suo noīe siue heredi
tario obliget. Cū manifestū est q ista cōdi
tio pcurrit cū actiōe mādati depositi et ce
teris vbi qd certū petiū, Et iō fm diuersita
tē causaz nūc re nūc p bīs nūc lris nūc p sen
su p trahit. Nūc etiā ex p tractu, nūc ex qñ
p tractu, nūc ex delicto ppetit i mutua tñ
pecunia sola illa cōpetit.

Conditio ex lege s; Azo. e. ti. locū h; qñ seu
quoties ex noua lege surgit obligatiō, nec
in eadē lege cautū ē q genere actiōnū expe
riat q p varietate causarū nunc ex cōtractu
nūc ex debito nascit, et sic nō statuit vel ca
uetur, l. q actiōe agat.

Conditio furtiua cōpetit dño rei cōtra furē
eiusq; successores ad ipam rē psequendā vl
estimatōne ei² quāti plurimi fuerit postq;
ablata fuit: eo q fur sp est z fuit in mora.

Conditio indebiti cōpetit ei q p errore inde
bitā pecuniā soluit alicui credēs ei se teneri
cū nō teneat, vel cū a pcuratore suo soluta
esset ipso ignorāte. Est ergo cōditio indebi
ti fm Azo. in sum. eo. ti. postq; soluta inde
bita repetunt siue p ignorantia facti etiam
nō p bāle, vt qz errauit qz in facto suo si
ue p ignorantia iuris talia indebita soluāt
qz ignorantia iuris nō debet alicui nocere i
i dāno vitādo, vt, ff. de iur. z fac. igno. l. iur
is ignorantia.

Conditio liberatiōis ppetit ei q qd oīno nō
debit pmissit.

Conditio ob causam dator fm Azo. e. ti. cō
petit, et locū habet vbiq; duo cōtractus
innotati interueniūt, s. do vt des, facio vt fa
cias. In illo aut cōtractu innotato, s. do vt
des, dat actiō de dolo. Et put alij dicunt
tunc cōpetit ad rē petendā q ob causaz ho
nestā: vt pote in causam futuram vl pteritā
data est cā nō secuta, p em dīcti cā nō se
cuta si penituerit dantē re integra. Si p
dedisti decē vt bononiā ire aliqd qd erga
ui ad pfectiōz exprimā habes p ditionē: ita
tñ vt pster mibi indēntas, qz aut ex obliga
tione q retrahit z nō p sensu pfecti, hec p dī
tio minima est, qz res ad aliqū pfecta sine
cōsensu vtriusq; cōtra eundē assensum petiū
et repetitur.

Conditio ob turpē cām est p quā repetim²
ea q dedim² alteri cā nō secuta ob quā da
ta sunt si turpitudine tñ ex parte accipiētis

verset. Alioquin si ex pte dantis accipien
tis repeti nō pōt. qz in pari cā turpitudinis
potior est cōditio possidētis. c. in pari. de re
gu. iu. li. vj. Et fm Azo. e. ti. ponit exemplū
Ego dedi tibi vt sacrilegiū nō faceres. Ab
hoc em debuiſti abstinere nullo tibi dato.
Et iō etiā causa secuta possum petere quod
tibi dedi.

Cōditio ob causāz hāc cōditionē parit res
apud aliū pstituta. siue ab initio siue iam si
ue postea puenit ad eū ex iusta cā. Postea
ad instantiā redijt z cyrographū apud cre
ditorē post debiti solutionē recipit. Sz hāc
cōditionē ob causam putāt qdā ex ptractu
puenisse. qz nō cōpetit nisi aliū cōtractū pce
dant. Alij ex qsi ptractu credūt descendere
ad similitudinē pditionis indebiti. qz q ob cau
sam pdicti actori pmiū ptractū dissoluit

Cōditio sine causa cōpetit qn aliqd primo
ex iusta causa ē apud alterū. sz postea p ali
quē effectū eē nō debet. verbī grā. Dutua
sti mibi centū feci tibi instm in q cōfessus
sum me tibi teneri soluo tibi mō instm ob
ligatorū est apud te sine causa p quā repe
tam ipm. Cōpetit g pditio sine causa: finita
causa ex qua res ad aliquē puenit ex ptra
ctu q iā finitus est. vnde videt descendere.
Nec inde qd suspirauit adhuc cām subsistē
di hie. Itē si sine causa penes te res est quā
nō habes p ptractū. Et ita nec ex cōtractu
nec ex maleficio es obligatus mibi. Etiam
vbiūqz sine cā aliqd est apud
te qd mea interest me hie.

Cōditio trāscāria generalis est de alijs re
bus oibz cōpetens pter qd de pecunia nume
rata siue soli mobiles siue immobiles sint.
Ideoqz fund⁹ z vsufructus z cetera seruitu
tes p ditor p ipam recte petunt. Rē aut suā
nemo peti hac actiōe nisi ex certis causis vt
ex causa furti vel rapine. cū itaqz sit genera
lis hec pditio: z cōditio certi i multis alijs
cōputetur.

Cōditiones generales sp in pactionibz in
cludunt z intelligunt. vtpote si deus volue
rit. si res in eodem statu pmāserit z silia. vt
no. in glo. pbi intelligēda. de rescp. c. ij. z. c.
quēadmodū. de iureiur. cuz siliibz. Et nota
q cōditio i legatis nō retrahit fm Bar.
in. l. j. §. serui. ff. ad silleia. et p sua opinione
facit tex. in. l. si filiefamilias. ff. ex qbus cau.
in pos. ea. Bal. in ptra. et dicit q ille casus

§. serui. est specialis. ergo in ptractū est ius
cōmune. et p ista opinione facit. l. si fil. ff.
de ver. ob. Sz isti legi possit rñderi q loq
tur in ptractibz. secus in vltimis voluntati
bus. vt in d. l. si filiefamilias.

Cōditionalis stipulatio. reqre infra stipula
tio. Et ponunt tales pñs de pditione. Si
ius dicit si res pietate timeat. Si p trās de
tur si solues cert⁹ habet. Si res fure res si
ue duplādo legat. Si nō debet sed p debi
to numeret. Si quid soluet non casibz his
repetetur.

Cōdicere est rē suā in iudicio petere psonā
pullando vel inquietando. et ipam dicēdo
obligatā sibi esse ad aliqd dandū vel faciē
dū. Vñ dicit indebiti pditio. z tractū est hoc
pbi a veteri obseruatōe. qz olim erāt i vsu
solēntia pba q oportebat actorē cū litigabat
corā iudice pdicere. id ē simul dicere qn lit
garet. vt si caderet a sillaba caderet a tota
causa. Et qz in psonalibz actionibz h obser
uatur. iō psonales actiōes dicebant pditio
nes. Deinde pfata solēntia in dissuetudinē
trāsijt. hoc tñ nomē adhuc remāsit vt p
sonales actiōes adhuc dicant pditiones: qz
uis nō sit necesse hāc solēntiatē obseruare:
et hec pba pdicere. Et ex hoc dat intelligi
q pditio nō est aliud nisi personalis actio.
Et pdicere apud antiqz erat talē formā p
borū vt pditionē indebiti. vel pditionē ob
cām dator. vel simile formā pbor. tāqz no
men actiōis expmire qd hodie sublatū est
Vñ q hodie res pñe nō p dicit nisi a fu
re. qz nō cōdicat rē suā nisi a fure. §. idē tu
ltan⁹. in. l. si duo patroni. ff. de iureiur. Ali
ter etiā sumit cōditio in ti. de p di. appo. Et
differūt cōditio facti z pditio iuris in testa
mētis. Vñ pditiones facti dicunt q apponū
tur a testatore siue sunt pditionales siue po
testatiue. Et vocant facti. qz habēt volūta
tem testatoris q est facti. qz oēs potētie aie
scz volūtua. appetitiua cōcupiscibilis sunt
facti. vt in. l. bone fidei. ff. de acq. re. do. z de
his no. in. l. multū interest. ff. de cōdi. z de
mon. vbi illa dicit facti. si nauis ex asia vene
rit. si Titus consul factus fuerit. Et illa est
iuris. si qd se filiū familias existimet cū pa
ter familias sit. z ibi hoc interest. qz in cōdi
tione facti nō sufficit vera existencia nisi cō
currat opinio z scia heredis vt adire possit
sec⁹ in pditionibz iuris: vbi sufficit existētia

et purificatio sine opinione et scia. Ex q in
fert q mitti agit cu lege q cu boie. l. celsus
ff. de. arbi. l. multu interest. palle.

Coducere dr ille q re aliqua ab aliquo data
mercede vel pmissio accipit vtenda. vñ Co
ducti q dat: q locat accipit illud.

Coducti actio cõpetit et q coduxit a locante
vel locatore fundu vel pdiu aut domuz: et
cõpetit et ad hoc q liceat sibi vñ vel habita
re in re conducta. Itẽ eidem cõpetit contra
locatorem actio cõtraria si aliq̃s expensas
necessarias ibidẽ fecit aut vñles. Require
supra Actio.

Confestim intelligit cu pus vel q̃prius po
terit. l. ij. s. penul. ff. ad trebel.

Confessio est duplex. s. iudicialis et penitẽtia
lis. Et ad hoc q confessio iudicialis p̃iudicat

debet hie bec sex. vñ. Daloz spõre sciens
cõtra se ius sit et hostis. Nec natura neget

fauor aut lis iusve repugnet. Vnde h cum
allega. singulor. in glo. c. nos in quẽq̃. ij. q

j. in p̃bo cõfessum. et de p̃fessi. c. ex parte. in
glo. j. et in sum. Hosti. e. ti. s. q̃liter. Et con

fessio iudicialis e certa et clara assertio. i. re
sponsio et de q q̃ritur i iure corã legitimo

iudice facta. Et sit in iure tripliciter. s. ore.
facti euidencia. et interpretatiue. s. cõtumacia

c. null? dubitet. de p̃sumpt. Et p̃iudicat dñ
fit in iure. id est iudicio coram iudice cõpe

tente et aduersario p̃sente. quod intelligitur
per dictionẽ hostis supra posita. Itẽ fiat p

lit. p̃testa. nec sit cõtra naturã vt eam occi
disse q̃ viuit. nec de religiosa. nec in cã fauo

rabili fm Beru. in glo. palle. Et p̃fessio fa
cta in p̃nia sacerdoti nõ facit fidẽ coram iu

dice seculari. C. de epi. audi. l. archisgerun
ris. et ibi p̃ doc. Sicut nec p̃iudicat p̃fessio

extra iudiciũ facta nisi causa adijciat. vt cõ
fiteor me debere tibi centu ex cã mutui. C.

de p̃o nume. pe. l. generaliter. glo. notabil.
ij. q. ix. c. testes. s. de his.

Confessoria actio. Require supra Actio cõ
fessoria.

Cõfiscari est fisco applicari vel in fiscu indu
ci. Vñ fisco est regi? saccus in quẽ reducun
tur bona damnatorũ et p̃scriptorũ. vñ dicif.

Facta est oim bonor cõfiscatio. Et casus
in q̃b p̃nt bona alicui? cõfiscari post mortẽ

suã. vñ glo. et doc. i. l. fi. C. ad. l. iul. maie.
Et q̃lit formabit snia est glo. insti. de bere.

q̃ ab intest. s. p̃ p̃riu. Casus aut i q̃b possit

q̃s incarcerari no. Bar. i. l. j. C. de custo. et
exbi. reo.

Cominere est oculos claudere. et interdũ po
nit p̃ dissimulare vt p̃ parũ dormire. vt cũ

dr. cõsuetibz oculis. Quq̃ p̃sentire. vt cõ
nuẽs p̃sentis dr. vñ. Qui mibi p̃nuet ocu

lis signũ mibi p̃bet.

Cõpensatio fm Azo. i. sum. e. ti. est debiti et
crediti ad inuicẽ. l. ab vtraq̃ pte iter se. l. cõ

trahẽtes p̃tributio. dr em p̃p̃satio q̃si cõis
p̃satio. ac si apte dicat lex: nõ est nisi in pon

deribz et q̃ntitatibz cõpensandis. Vel e des
biti ad debitũ hincinde facta deductio. vt

debeo tibi. l. x. tu mibi centũ. dũ peto a te cẽ
tũ tu deducis. fl. et non recipit p̃mutationẽ

speciei ad q̃ntitatẽ. ff. d. le. j. l. s. si cert? et l. si
cõuenerit. ij. i. p̃n. ff. de p̃ig. act. vt deposui

pecuniã i sacculo i centũ ducar. depositari
us mibi totidẽ cõmodauit et nõ p̃ot tenere

sacculũ me perẽte. S; Bar. p̃e. et Cy. p̃tra
fec. C. de pos. et. C. cõmo. l. fi.

Cõparare et emere differũt. vt no. in. l. illam.
ff. de p̃trahen. emp̃. et vendi. et. l. illã. C. de

rerum p̃mu.

Cõpilare leges siue cõponere e leges ab a
lijs scriptas i vnũ volumẽ redigere.

Cõpita dicunt loca vbi p̃les vie p̃ueniũt si
mul. vt. ij. q. ij. de viro. in p̃n. ibi. per arru

p̃ra itinera et cõpita.

Cõpetenter. no. glo. xxij. q. iij. votũ. et vide
q̃d no. de ver. sig. c. fi. li. vj. super verbo. cõ

temperit.

Cõpromissari? dr cui simplr vel ad tps cõ
mittit: vt eligat vice eorũ q̃ cõpromittunt.

vt de elec. q. p̃p̃. Nec e p̃ oia idẽ arbit et cõ
promissari? ad eligendũ dat? vt ibidẽ. e. sic.

cũ p̃ formã ibidẽ. de re iud. cũ ab vno. li. vj.

Cõpromissum. l. arbitrium.

Cõpromittere est causam executoriã vel exeo
cutiã ad dictamẽ arbitrorũ dare. Et fm di

ctamen recte rõnis p̃ vtraq̃ pte appositã ex
plicare ab ipis.

Conchilla a concha dicunt. inde conchilla
ris legẽs conchas vel conchilla. C. de mu

rile. l. si accipit. li. xj.

Conjicere est p̃pendere vel p̃sumere.

Consequẽs. id est cõforme. insti. de dona. s.
est et aliud.

Consequẽtia lraz dr p̃sequẽs ordo sc̃pture.
scz q̃n scribit sine titello vel titellis. id e sine
omni abbreviatiõne. et dicit tenor literarũ

seu tenore dicim⁹ poti⁹ textū lraz. q̄suls tiz
tellis scribatur.

Consensus et auctoritas tutor. Requre supra
Auctoritas p̄standa. Et p̄sensus ē quadru
plex. s. negligēte. p̄siliū. cooperatiōis. et au
ctoritatis aut palliationis vel defensionis.
Et p̄mo et sc̄do p̄sentiēs min⁹ puni⁹ q̄s fa
ciēs. tertio equaliter. q̄rto vero plus. Vñ
Cōsequens spernit. suadet. iubet. atq; tuet.
Hic min⁹ ille min⁹ iust. hic eq̄luter. hic plus
De h̄ glo optima in. c. j. de offi. dele. super
verbo. pari pena.

Consiliarij dicunt⁹ eo q̄ alter alteri suū p̄be
at cōsiliū.

Consiliū est tractatus p̄sulū. Et p̄siliū a gra
uibz et exp̄is est requirēdū. j. q. j. estote. Et
qui fraudulentē dat cōsiliū tenet de dolo
et cōtra eum agi p̄t. Et d̄r a cō. id ē simul.
et sales salū. qz nō est p̄cipiendū cōsiliū
l. dī. ponderet. ibi. Nos em̄ tpe indigem⁹
vt aliqd maturius agam⁹ nō p̄cipitemus
cōsilia ei opa nostra neq; eorum ordinē cor
rumpamus.

Cōciliū est p̄uent⁹ aliquoz tractantiū ardu
as causas totā christianitatē p̄cernētes. Et
d̄r a verbo cōcinoz cōcinaris. i. cōuocare.
vel a cōmuni intentiōe dictū est eo q̄ exis
tes in cōcilio in vñū d̄rigāt omnē mentis
intuitū. Vel d̄r q̄si p̄cidū. in. l. transeunte.
xx. dī. c. j. vbi etiā synod⁹ certus et cōuentus
exponit. Et ibi de q̄ttuor concilijs. Et in q̄
bz dānati sūt heretici. de fi. catho. et sum.
tri. p̄peram sentientes.

Cōsistoriani. Requre sup̄ comites

Cōsistoriū idē est qd̄ p̄torū vel tribunal. scz
loc⁹ in q̄ sua reddit⁹ ex more. Et est vulgare
italoz seu lombardoz. cle. pastoralis. de re
iudi. ij. q. vj. anterior. de appel. ex insinua
tione. et d̄r a cōsisto cōsistis. Hester. v. c. in
p̄n. Sedebat sup̄ solū. i. i. p̄sistorio palatij.

Cōstitutio speciali vocabulo d̄r impatoris
vel alteri⁹ p̄ncipis q̄ p̄stitutionē facere p̄t.
Et describit sic. Est ius relatū in scripti. rez
dactum. Vel fm̄ Boff. est ius scriptū. dī. j.
s. cū itaq; Dicē aut p̄stitutio q̄ū cōmune
statutū. Nā papa cū fratribz suis cardinali
bz. et ceteri p̄lati cū capitulis et canonicis
suis cōstitutiones faciunt. de sen. excō. inter
alia. Et de his q̄ fiunt a p̄la. p̄ totū. Itē lez
gatus. synodus puñcialis. synod⁹ episcopoz
palis. p̄nceps cū p̄ceribz. p̄fectus p̄torio.

populus roman⁹. collegiū approbatū. ca
pitulū facere p̄nt cōstitutiones fm̄ Boff. in
sum. e. n. nāq; papa. Et sunt q̄ttuor p̄tutes
cōstitutionū. vñ. Quattuor ex p̄bis v̄rtu
ses collige legis. Permittit. punit. imperat
atq; vetat. Nā p̄mittit vt v̄r fortis petat p̄
miū. punit scelera et delicta. Imperat et p̄cip
pit vt statuta canonica seruent. vt clerici re
gulare. p̄positū et honestū habitū deferētes
cōtinenter et caste studeāt v̄uere. Prohibet
clericos secularibz immisceri negocijs. Et
cōstitutio p̄sulit q̄ p̄tus p̄t cōprehēdi sub
p̄ma. nā q̄ p̄sulit satis p̄mittit.

Cōstitutor d̄r qui p̄ alio se soluturū p̄mittit
vel aliq̄ facturū. et alteri⁹ in se trāsfert v̄l su
scipit obligationē.

Cōstituere potest q̄libet q̄ se p̄ alio obligat
turū p̄mittit vel obligat. fm̄ Azo. i. sum. de
cōstitut.

Conspiratio est quedā fraudulenta cōfede
ratio facta in p̄iudiciū alicui⁹ p̄sone vel dī
gnitatis. xxij. q. ij. si q̄s laicus. et est palea. et
d̄r a simul spirādo. q̄n scz p̄les spirāt flant
et tendūt in vñum. et fit sine iuramēto a sp̄
ritu superbie et elationis. et oīs talis est illi
cita fm̄ glo. i. c. exhibita. de iudi. Est tñ q̄n
q̄s licita iusta et approbata. vt si canonici cō
spirēt de nō obediendo p̄lato ex cōmunicat
to. vel de nō eligendo indignū. in dubio tñ
p̄sumitur illicita. v̄l de. xj. q. iij. c. cōiuratio
nū. et. c. se. cōspirationē. Nā p̄iuratio ē plu
rimum in vñū iuratio.

Consobriini dicunt⁹ duaz sorozū filij. q̄si cō
sortine dicti. i. cōsobrinor. C. vñ legit. i. glo.
j. Etiam possunt dici ex duobus fratribz
nati. licet proprie discātur fratres cōsangu
nei vel patruales. insit. de gra. s. iij. et. s.
plerunq;.

Cōsortes eiusdē lītis dicunt⁹ illi q̄ simul age
re vel p̄uenire possunt.

Consul olīm dicebat senatus magistratus.
vt. ff. de sena. et insti. de iu. na. gen. et ciui.
Hodie tñ p̄sul sumit⁹ a p̄sulendo. qz reipu
blice p̄sulit. Exactis em̄ a romana ciuita
te regibz p̄stituti sunt p̄sules. vt reipublice
cōsulentur dicti.

Consularis d̄r vxor p̄sulis. qz femine nupte
p̄clarissimis viris p̄clarissimarū p̄sonarū
numero et noie censent⁹ seu p̄tinent. vt. ff. de
sena. l. femine nupte. vbi dicit glo. Femine
chorulcant radijs maritorum. et in aut. de

Constitutio et iud
p̄p̄ C. p. p̄ndum
d̄r q̄

nō q̄ p̄ndū f̄ra p̄ndum

cōsulibz, s. hoc itaqz, col. liij.

Consule? i. interrogat? sic. ff. de pac. l. itē qz. vii. Cōsulo te qro: tibi cōsulo cōsultū do. Cōsultor poscit: qd cōsult? bñ nōscit.

Consultatio dicitur in qua alicui papa de iure respondet. Et nota qz cōsultus pōt vēdere cōsiliū suū, z aduocat? iustū patrociniū. nō tñ ideo iudex iustitiam vēdere pōt. c. nō sane. xliij. q. v. licet cōtrariū videat dicere glo. in c. nō licet. xj. q. iij. dices. Si doctor sine reuoluntione decretaliū pōt cōsulare tñ gratis debet facere. S; ista glo. nō recipit hodie a doctoribz. qz sic doctor subtilis z memoriosus minor? esset reputandis qz grossus z obliuiosus. vt ptz. s; h esset incōueniēs. vt no. in. c. in noie dñi. de test.

Cōtestatio litis fin. Hosti. c. ti. est fundamētū iudicij p petitionē i iure ppositā z cōgruā rñsionē ad eā securā aio ptestādī litē facta narratio. q obmisso inanibz verant laboribus z expēsis litigātes. Vel ē actoris narratio z rei respōsio i iudicio facta. Vel fm Boff. ē hincinde apud iudicē negocij pncipalis facta narratio. p pncipales pso psonas nō p aduocatos. nisi forte pncipales adeo fuerint indiscreti vt eoz defect? de iustia iudicis p alios suppleat. et litis ptestatio ppetuat iurisdictionē. de of. dele. relatiū. z d; pcedere receptionē testiū nisi zc. c. quoniā. vt litē nō cōtesta.

Contestari litē ptz ex dictis.

Cōsumptū vel cōsumptio est ratio. videlicet qñ dictio vel syllaba abraditur z alia inscribitur.

Cōsignatio dicitur lignoz vel tignoz vel alioz rerū cōiunctio. Et qñqz dicitur regmen. vñ due edes dicunt esse sub vna cōsignatiōe. s; ē sub vno z eodē regmine.

Cōsuetudo dicitur ius qddam moribz. l. assiduis actibz institutū qd p lege suscipit cū lex deficit. vt. j. di. cōsuetudo. q em in scriptis redacta est vocat lex siue cōstitutio. q aut in scriptis nō est retinet nomē suū cōsuetudo. di. j. s. cū ergo. Vel est vsus rōnalis cōpetenti tpe cōfirmatus nullo actu ptrario interruptus frequēti actu seu cōtradictorio iudicio. vl? cui? nō extat memoria introductus vsus cōmuni vtentiū approbat? c. si. de cōsue. z si debet pindicare iuri cōmuni vl? spectali requirit q sit nō erronea. nō cōtra ius diuinū. Rationabilis pscriptibilis prescri

pta sciente populo introducta: q maior ppopuli vñt. et qua vñs intēdit ubi ius acquirere. quā etiā rō z veritas sp excludunt. di. viij. c. veritate. vbi dicit. Nemo p̄suetudinē rōni et veritati pponit. Nam domini nus dixit. Ego sum veritas. nō: ego p̄suetudo. ea. dist. c. si cōsuetudinē. et. c. qui cōtempta.

Consanguinitas est attinentia personarū ex eo pueniēs qz vna descendit ab alia. vel ambe ab eadem. Vel est vinculū psonarū ab eodē stipite descendentiū carnali p̄pagine cōtractum. Vel est cōuentio vnius p̄sone ad aliā pueniēs ex parentela. z dicitur cōsanguinitas qñ sanguinis vnitas.

Cōseruator est iudex dat? ad defendendum aliquos ptra manifestas iniurias iudiciali indagine nō vñs. de offi. dele. c. statuim? li. vj. Et nō sunt nisi epi et eoz superiores aut abbates vel dignitates. aut psonatus i cathedralibz ecclesijs obtinentes. de offi. dele. c. vlt. li. vj. vbi ponit differētia inter cōseruatorē et delegatū.

Consensu dicitur obligatio p̄trahit velut in emptione. locutione. cōductione. pmutatione mandati. p socio et similibus. In qbus dicitur ideo obligatio cōtrahi cōsensu. qz absqz eo qz res in presentī datur hincinde nascitur z erit actio et obligatio vtilis et efficax ad agendum.

Cōplexus vel copulatio dicitur pluriū in idem in vniuersitate sermonis cōiunctio. Et fit ab hoīe vel a lege. Ab hoīe fit triplici. vt l. triplici. ff. de ver. sig. Nam aut est cōplexus vel copulatio noīm tñ scz verbis. qñ vñū nomen sequit aliud immediate cū copula vel sine. Verbi grā. dicendo Ticio et Seio. Lego fundū p equis portionibz. l. re cōiuncti. pmo rñso. ff. de leg. iij. ibi isti nō sunt re cōiuncti. Sed verbis tñ: qz vñū sequit aliud immediate cum copula. z idē esset si sine copula. quia tunc intelligitur. l. triplici. p̄alle. in. s. fide. aut fm rem tñ: quādo p rem tñ fit cōplexus. vt Ticio lego fundū. et eundem fundū Deuio lego. l. p̄alle. re cōiuncti. in p̄m. Aut tertio re z verbis simul cōplectēdo res et nomina. vt Ticio z Seio lego fundum Sempronij. vbi Ticius et Seius sunt cōiuncti verbis p̄pter verbū cōplexū z re. qz eadē re copulantur. Et si qd testator censetur cuilibet in

solidū legasse eā rē pbat. vt. §. si eadē res. Insti. de lega. Et ex cōplexo p̄dictis modis facto h̄i hec differētia. q̄ ex cōplexu rē t̄m vel re z verbis: si vn̄ cōiunctoz deficit. vel q̄ repudiat: vel al̄s nō admittit in ppetuū. vel interm̄ alter nō in totum admittit iure nō accrescēdi. l. si sepatim. ff. d̄ d̄i. z demō. Nā nō pōt p̄tē agnoscere z p̄tē repudiare. l. neminē. ff. de le. ij. et. l. vnica. §. si aut̄ ad deficitē psonā. C. de cadu. tol. et res i soz lidū cuiq̄ assignat. d. l. vnica. §. si p̄o. Sed in cōiunctis p̄bis t̄m si vn̄ cōiunctoz repudiat vel al̄s deficit alter admittit ad p̄tē deficitē iure accrescēdi. Et cū onere imposito socio deficiente. vt. l. plane. §. si cōiunctim. ff. de le. j. z. l. vnica. §. ne aut̄ hoc. de cadu. tol. palle. Itē si socius interim non admittit. sed spes est q̄ admittat alter itēz ad hāc p̄tē n̄ admittit. l. si duobz. i. p̄n. ff. de le. j. Sūt z alie differētie ex cōplexu vel cōiunctione. pueniētes. de q̄b in tractatu de verbis. signi. q̄ incipit. Verbū. Finaliter q̄ cōplexus vel p̄iunctio significat diuersimode fm qd̄ sinit p̄iungēdi mod⁹: vel qd̄ ius aliud significatū significare declarat.

Cōiunctio aut̄ legalis d̄r q̄ lege inducitur: z significat id qd̄ ip̄a lex vel alia ex suis vel alterius legis. aut p̄bis. aut aliter quocunq̄ mō significare debeat.

Cōtract⁹ est duoz vel pluriū in idē p̄sensu. Et ponit q̄nq̄ p̄ omni pacto cōuentione vel q̄si p̄tractu. vt si q̄s gessit alteri⁹ negotiū vel tutelā. De h̄ vide archi. in. §. p̄trahētes. c. romana. de fo. cōpe. l. vj. in glo. verbi mitis. Ideoq̄ d̄cimus q̄ paciscēdo diuersas in vnū trahimus volūtates. vñ emptiones. cōductiones et similia cōtractus d̄cimus. q̄ anio obligatiōis ex p̄tractu nascunt. Et nota q̄ etiā aliq̄ obligatiōes d̄cunt̄ oriri ex q̄si p̄tractu. in q̄b fingit facite cōsensus intercessisse. dato q̄ nō intercesserit exp̄sse. vtpote Heres adeundo hereditatem obligat̄ creditoribz hereditarijs legatarijs. Et in pluribz alijs casibus de quibus infra.

Cōtrahenda emptio fm Azo. eo. ti. p̄trahit solo cōsensu.

Cōtractus etiā est nomē iuris q̄ nascit̄ obligatio. l. labeo. §. cōtractū. ff. de p̄bo. sig. et ibi p̄ Bar. sicut in simili d̄cimus de testamento. l. tabularū. ff. quēadmodū testa. ape

ri. Et fm alios in auten. sacramēta puber. C. si aduersus vendi. Et in suo generali nomine p̄tractus platus p̄tinet tā innominatos q̄ nominatos cōtractus. vt est glo. sup̄ verbo. in suo noīe. in. l. intelligentiū. ff. de pactis Et hoc valet p̄ statutz. Bal. no. triplicē ē cōtractū. scz p̄p̄iū. impropiū. et impropiū simū. P̄p̄iū est q̄n̄ vltro citroq̄. i. hinc inde ex vtraz pte orit̄ obligatio. §. p̄tractū in. l. labeo. palle. vt i emptione. locatone. Secund⁹ scz impropiū est q̄n̄ solū vna p̄s obligat̄. vt i donatiōe solū donas ad trabēdū. z aliq̄n̄ d̄uictōe. vt no. l. aresto. ff. d̄ do na. cau. mor. et in mutuo solummō recipiens obligat̄ ad tantundēz restituendū. ff. si cer. per. l. ij. Et in stipulatiōe q̄n̄ solummō vna p̄s obligat̄. nā tūc nō est p̄p̄ie p̄tract⁹ et ita intelligit̄ glo. insti. de d̄iui. stipu. §. cōuentionales: q̄ est sup̄ p̄bo. cōtrahendarū. Tert⁹ scz impropiū simū ē q̄n̄ ex nulla pte orit̄ obligatio. sed pot⁹ dissoluit̄ obligatiō facta. vt ē trāfactio facta nudo pacto ex q̄ nō agit̄ an̄ cōplementū d̄ditionis. De h̄ Salice. in. l. siue apud acta. C. de trāfac. vt etiā est liberatio per acceptilationē. insti. q̄. mo. tol. obli. §. j. et in. l. vbi pactum. C. de trāfac. p̄ Bar. Et §. si statutū facit mentionē de p̄tractu: intelligit̄ de p̄p̄io t̄m. q̄ p̄ba statutoz sūt p̄p̄ie intelligēda. l. j. §. si igit̄ q̄ nauē. ff. de exerci. acti. nisi diceret oēm p̄tractum. vt in glo. in. §. cōtractū. palle. Itē cōtract⁹ appellatiōe intelligit̄ de validis: non de inualidis. vt in aut̄. sacramēta puberū. palle. et p̄tinet instrumentū. ff. de duo. re. leandē. Itē p̄tinet donatiō. C. qd̄ me. cau. l. si donatiōe. Et generaliter om̄e illud ex q̄ nascit̄ obligatio appellatiōe p̄tract⁹ intelligit̄. l. si labeo. ff. de le. ij.

Cōtumax a cōtemnēdo d̄r. Et fm Jfi. est q̄ cū parere debet i iudicio nō cōparet. Et d̄r q̄nq̄ vere: q̄nq̄ fice vel p̄sumptiue. Vere cōtumax d̄r q̄ exp̄sse dicit iudici vel ei⁹ seruienti scz nūcio ip̄m citantē q̄ nō pparebit corā ip̄o. vel q̄ dū cōparet illicētiatus recezdit. Fice p̄o cōtumax ē q̄ citat̄ nō tū venit vel latitat. aut facit q̄ citatio ad ip̄m nō veniat: aut eū nō apprehēdat. vt q̄ vocē iudicis audire negligit. Sed isto vltimo casu pot⁹ us d̄r vere cōtumax.

Cōtumacia est erga iudicem vel prelatū cōmissa inobediētia. Et est multiplex. Aliq̄n̄

enim comittit in nō veniēdo. Aliqñ in nō
rñdo. Aliqñ in latendo. absentando vl
pcurādo ne ad citatum veniat citatio. Aliqñ
quādo in nō restituendo. Aliquādo in nō
emendando delictū. Aliquādo in nō exhi
bendo. vide Boff. de sen. excō. s. excōscatio
fieri habet. in sum. z Buil. in spe. ti. de cōtu.
s. j. v. et nota. vbi distinguit duplicē cōtu
maciā. Primo scz verā z psumptā. Scōo
triplicē. scz verā: euidentē et psumptā. vt in
glo. nota. in cle. vnica. de do. et contru. q est
glo. si. et p Inno. in. c. qrela. de pcur. Bar.
i. l. si. ff. d i inte. resti. z i. l. ex pñsensu. s. ij. ff. d
appel. Cy. et Pe. post Jaco. de butri. in. l. p
curandū. s. in aut reus. C. de iudi.

Cōtinue et cōtinuo nō semp notat. i. statim.
sed recipit intervallū. ff. de ver. obli. l. stipu
lar? sum. et. ff. de solu. l. ticia. xvj. q. iij. volut
mus. et p Bar. l. celsus. ff. de vsuca. vbi p
batis extremis pbatur mediū. Etā quali
ter cōtinue intelligit ponit Bar. in. l. si qd
ira. ff. de cōdi. et demon. Nam q tenet cum
aliquo cōtinue morari nō tenetur quolibz
momento cum eo morari. facit hoc ad q
stione si testes debeāt pbare q Titius de
cem annis cōtinue possedit fundum: suffi
cit deponere q viderūt eū omni anno colli
gere fruct? vel arare zc. licet nō cōtinue stete
rūt i pñsensu titij z fundi: tñ intelligūt cōti
nue p decē annos vidisse.

Cōtradictor qñ dicat legitim? ad pñdicen
dum alius actui dimittēdo aliquē in pos
sessionē. vide Bar. in. l. a diuo pio. s. sup re
bus. ff. de re iud. et Inno. in. c. cū sup. de re
iudi. z spe. in. ti. de acti. s. sup est.

Copulatiua orō dī i qua plura copulant vt
in oibz verificet. et tō ad verificationē ipr
oim concursus exigit ex pñrio significato.
S3 hūc pñsensu qñqz diuersimode signi
ficat. put diuersa materia vel ali? quīs mo
dus significādi significare declarat. Verbi
grā ibi. Legō stichū vel pamphilū signifi
cat vtrūqz esse in stipulatiōe vel dispositiōe.
i. inter stipulante. s. sed stipulāte. ff. de ver.
obli. l. scire debem? in pñ. et. i. et. l. qñes. ff.
de leg. ij.

Copulatiua etiā qñqz significat pñsensu al
terius tñ put ex significandi mō cōcludit.
Et ad veritatē copulatiue requit vtrāqz p
tem esse verā. ff. de pñ. insti. l. si beres. et. l. si
is q. ff. de re. du.

Conuictū dī qñ cōuictū. a concitacione vel
cōcentu. i. collectiōe vocū. s. qñ in vnū plus
res voces pñferunt. et in iurā esse labeo ait.
ff. de iniur. l. apud labeonē. s. cōuictū.

Cōuenire est simul in vnū locū venire. Etā
am dī pñvenire qd alicui cōpetit fm pñditio
nē suā. vt istud pñvenit illi. Itē pñvenire capi
tur qñqz p pñuentionē. i. pacto ex pñsensu de
aliq faciendo. Cōuenire etiā qñqz sumit per
aliū i iudiciū vocare vl facere euocare. Itē
est placere. vñ pñvenire inter aliqz ē cōplaz
cere inter illos. et conuenit inter te z me. vt
des mibi s. Cōuenire mibi ē cōgruere mī
bi vl adesse mibi: qd me decet z honestū ē.
Conuenire me est alloqui me super aliquo
facto.

Contuberniū est matrimoniū cōtractum. et
pñrie seruorum. insti. de nup. in glo. sup ver
bo. clues.

Coram. no. Pau. in cōmento de cōfessi. c. ex
parte. de elec. vt circa. li. vj. Et intelligitur
itav pñsentes intelligāt. ff. de arb. l. diem. s.
forum.

Comicularij dicunt illi q gerebant comua.
vel acie in bello. vel q in aures iudiciū vora
ptulerunt sua.

Corrupta. Require sup Bos.

Corona q etiā clerica dī. est signū regni et p
fectiōis. cū sit circularis carēs angulo in st
gnū carētie sordidū. qz vbi angul? ibi sordes
Se igit z alios virtutibz regere z a sordibz
mūdare debēt q coronas gerūt: et sic i deo
regnabūt. xij. q. ij. duo sunt. Et quō rasura
tonsura corona differāt z qd significet. vis
de glo. in pñbo tonsurā. i. cle. ij. de vi. z hone.
cle. Et differentiā inter dyadema coronā et
sertū. vide in cle. vnica. de iureiur. Et nota
q rex romanor coronatur triplici corona.
Primo ferrea ab archiepo Coloniēsi Aqf
grani. et significat fortitudinē q vincere. de
betrebelles: et infideles cōculcare. Scōo
argētea ab archiepo Mediolanensi in vil
la Modiceñ. q significat mundiciā z clar
tatē quā talis pñceps hīe dī. Et hodie vt
in plurimū dat in Mediolano in ecclesia
sci Ambrosij. vbi Henric? de q loquitur
cle. et Sigismund? nouissime fuit corona
tus. Tercio coronat corona de puro auro
a papa in ecclesia sci Petri ad altare sancti
Dauricij. Et qz aurū est metallū omnibz
excellenti? significat impatore alijs regibz

Rasura
Tonsura
Corona
Dyadema
Corona
Sertū
B. m.

Trophij corona sup fadmond Coronat

et pncipibz i potētia z iusticia excellentiorē esse debere, vt in glo. cle. vnice, de iureiur. et p Jo. de pla. in pēnio iusti.

Corpe viciati dicunt q sunt mutilati in mēbris vel debilitati ppe sicut q mēbrū habz sed inefficax, vt oculū cecum. manū aridā. crus cōtractū zc. sic mutat ppe dicit q carret aliquo mēbro.

Corporati id est collegiati. Require supra Collegiati.

Corporat? vrbis rome dicit q i aliq corpe et p cipue vrbis scribit. sic qdlibet mēbrū hoīs dicit corporatū. vel ciuis facius vel incola, vt C. de pui. corpo. vr. ro. li. ij.

Corrogare est qsi simul rogare vel simul colligere vel adunare.

Corp? qnq dicit collegiū siue vniuersitas cuius caput est prelatus. c. nouit. de his q fi. a pla. Et tale corp? pōt hie vnu sigillū. de ex cel. pla. dilecta. dicit etiā pgregatio cuiuscūqz ciuitatis vel ville vel castri hie corp?. Item qlibet pgregatio p iusticia faciēda: vt cōgregatio scabinoz. vel totū vniuersitatis. Itē societas causa religionis cui puium ē vnu corpus hie debet instar reipublice. Et res cōes. l. actorē siue syndici cōmunē per quē agere pōt. ff. qd cuius. vni. no. agi. l. ij. Item cōs cū capitulo suo facit vnu corp?: cui? ipse caput est. sed cū clero ciuitatis vel diocesis nō dicit facere vnu corp?. sic nec abbatissa cum clericis suis: itē sit caput vni corpus facit.

Corēpi: hī remoti sunt ab ecclia. vt. lxxij. di. s. p. s. b. y. t. e. r. f. o. Et poterāt pstitui i villis vel castris. Epī fō nō nisi in ciuitatibz cōferebant tñ minores ordines.

Corpus etiā vnum dicit qd vno claudis spiritu. vt animal. Etiam dicitur quod habet partes integrales siue sibi coherētes. vt domus. vel qd habet partes distātes. vt grex populus collegiū fm Bern. de excel. p. la. li. vj.

Corruptela est puerfa p̄suetudo sacris canonibz inimica. de p̄sue. c. cū venerabilis. z de vi. et bone. cle. cū decorē zc.

Corciusa dicit morsus freni. vel fm alios illud quod come equi imponitur vt curuet. C. nulli licere in fre. et equis z sellis zc. l. j. lib. xj. fm Accur.

De

CR

Crassature dicunt q fiunt a latronibz in itinere dū crudeliter cōtra transeuntes crassant. de pe. di. j. a crassaturis. Et crassatores sunt q prede causa aliqd faciūt z p̄mi latronibz habent. et sunt ad malū nēces. vt est tex. iuncta glo. in. c. capitaliū. s. crassatores. ff. de pen. et dicit a crasso: crassar. als grassor.

Creditor est q alienā fidē sequit mutuatā pecuniā numerādo. Generaliter vero creditor dicit q ex causa quacūqz alienā fidē sequit. Et dicit iō creditor: qz credit debitori.

Creta est lim? vel gleba. l. si crete. ff. de fur. z in glo. magna. l. j. C. de ser. fugi.

Crassari est qsi crudeliter gradit. ij. Regū. vlti. L. esset indignatio q crassat i p̄lo. fac. xxiij. q. ij. militare. ff. de pen. l. capitaliū. ad medium. Et notat Jo. an. in Cle. j. de pen. in verbo. crassantibz.

Crimen est p̄ctm qrela. l. accusatiōe z dānatione dignissimū.

Criminū capitales erant carceris custodes. qui etiā stratores dicunt a sternēdo. qz dānatos pungebāt.

Crimen ecclesiasticū est qd p̄tinet ad iurisdictionē ecclie. vt heresis. sacrilegiū. symonia. p̄iuriū. vsura. adulteriū. xj. q. ij. i sum. lxxvij. di. c. j. et de fo. cōpe. cum sit generale. vbi dicit hoc per doc.

Crimen mere ecclesiasticū est qd p̄ncipaliter oriū a canonibz sumpsit. et solū corā iudicibus ecclesiasticis cognosci habeat de cuius cognitione iudices seculares se nullatenus intrinittere p̄nt. vt ē crimē heres. Sz crimē mere ciuile p̄ oppositū ē delictū legibz ciuilibus p̄bitū. als i se nō p̄ctm. vt i ciuitate ire d nocte p̄ sonū cāpane. vl p̄sile. Crimē fō mixtū ē qd spectat ad fōz vtrūqz vt ē sacrilegiū qd spectat ad fōz ecclesiasticū. et p̄t etiā index secularis de pena ei? cognoscere z sacrilegiū punire fm glo. in p̄bo audiuimus. in. c. felix. de pe. li. vj. et de hoc est glo. sum. xj. q. j.

Crimē lese maiestatis ē vbi cūqz qd vrbē aliqd molit. aut q pfugit ad hostes. vel istos iuuat qcūqz cā. l. armis: p̄silio: vl pecuniā. vel q subiectas puīcias niti facere rebelles. vl seditiōes aut bella mouet i ciuitate. vel q platū magistratū vel p̄ncipē occidit. vel q lat? ei? militat vel arma fert z occupat p̄ reipublicā. Et idē dicit crimē pduellioz.

nis. id est hostile. Nam pduelliones dicuntur hostes. secus si committit hoc crimen contra rem publicam. quia tunc non dicitur pduellionis: sed simpliciter lese maiestatis. Et nota quod non subditus crimen lese maiestatis non committit. ut in. S. rursus. i. de. pastoralis. de re iudi. ubi rex sicille Robertus non eo modo subfuit Henrico imperatori quod crimen lese maiestatis in eum commiserit.

Crimen heresis in multis convenit cum crimine lese maiestatis. et huiusmodi secundum canones est proprie lese maiestatis. quia ledit rem publicam. imperatorem etiam divinum et celestem.

Crimen sacrilegij secundum Azo. et secundum leges fit proprie quando sacrum de sacro auferit. Aliter etiam secundum eum si quis non sacrum de sacro recipit: vel sacrum de non sacro. Sed secundum leges tunc sacrilegium non est: quia quando res private auferuntur de sacro tunc actio furti locum habet. Hosti. tamen dicitur quod si accipit sacrum de sacro: vel sacrum de non sacro species sacrilegij fit ut. xvij. q. iij. quisque. s. simplr. Et sic secundum leges requiruntur duo ut fiat sacrilegium. Primo ut auferat res sacra. Secundo de loco sacro. Quod alterum sufficit secundum canones. Sed pone. statutum est ut factus sacrilegium sic puniatur. quod non intelligatur secundum ius civile vel canonicum. Solutio. si statutum sit a civitate intelligitur secundum leges. l. oēs p. l. ff. de iusti. et iur. si sit per episcopum intelligitur secundum canones. Dominus Catho. putat quod etiam primo casu intelligatur secundum canonicum. quia dicitur sponte de rebus ecclesiasticis. §. dicitur intelligi secundum materiam subiectam. l. j. C. de edict. succe. ubi est casus a strario. quod gradus computatur secundum leges exceptis causis matrimonialibus. Querit idem dominus catho. sacerdos dixit missam in domo laici: dimisit ibi calicem quem subtraxit est. an commisit actio furti an sacrilegium. Non sacrilegium quia de iure civili non est sacrilegium rem sacram de loco non sacro asportare. Nec actio furti: quia calix est res sacra que in nullius bonis est. Dicit Rab. fulgo. competere actionem furti. quia talis est in domo dei. cuius loco dominus domus intendit potest actionem furti. et forte quilibet hoc posset. ff. de iusti. et iur. l. j. §. huius studij. et etiam in prebenda. sacerdotes. Sed de iure canonico. intenditur crimen sacrilegij.

Crimen peculatus secundum Azo. eo. tit. locum habet per pecuniam publice receptam vel interceptam: vel quicunque modo contaminata. ut si in aurum vel argentum vel in res publicas aliquis ferrum vel simile aliquid inducat. i. adiciat. Idem est in sa-

cra re. ut in vasis ecclesie. Idem est in religiosis. ut in ornamentis: sepulcris etc.

Crimen stellionatus secundum Azo. eo. tit. dicitur a quadam animali reptili quod dicitur stellio. et est quasi simile serpenti. stellionatus quasi diversis coloribus pictum sicut celum stellis. Et committit hoc crimen qui in varietate animi rem aliquam alteri perignori obligatam siue perignoratam alij postea obligat. et dicitur a stellione. quia sicut ille vermis est varius in coloribus: sic ille qui committit hoc crimen est varius in ore et inconstans in mente. Deinde tamen illud crimen locum habet generaliter quando deficiente in criminibus alia speciali actione equum est aliter subvenire contra delinquentem. Sicut enim in peculiaribus actio datur de dolo in subsidium. ita in criminibus quibuscumque ubi titulus deficit criminis crimen stellionatus obijciatur. ut si quis vendiderit tibi massam electri pro argento. vel simile. aut auriculi pro auro.

Crimen fraudati census committitur cum quis furatur publicam pecuniam sibi accommodatam.

Crimen fraudate annone est cum portitores furantur victualia a republica ad exercitum missa.

Crimen piaculare est quod morte exprimitur.

Crimen percussoris committitur qui preteritum officij sibi concessi extorquet comminando aliquid ab invito. Et tali crimine: puniatur quis pena quaduplici. j. q. vij. sancimur. in f. ta laicis et clericis puniatur pena percussoris. xvij. q. j. m. l. rare. Cuius strarij tenet glo. in prebenda. quod duplici. di. xvij. §. porro.

Criminum alia sunt privata ut illa quorum executio. i. accusatio vel denunciatio pertinet tamen ad illos quibus inferuntur. ut furia: dāna illata: et iniurie. Alia sunt publica: quorum executio datur cuilibet de populo. Quoniam ad publicam utilitatem spectat ne maleficia maneat impunita. ut sunt homicidia. patricidia. adulteria. post quadragessimam tamen diem. ut. l. iure mariti. C. de adulte. Item crimen lese maiestatis. Item sunt quedam crimina excepta. i. ad quorum accusationem et testificationem etiam laici et clerici cos admittunt si bono zelo procedant. Et sunt ista. crimen symonie. heresis. et lese maiestatis et sacrilegij. de quibus vide per cor. i. glo. sum. ij. q. vij. ubi addit crimen dilapidationis. et c. cum p. manconella. de accu. Et nota quod crimen dicitur quicunque modis. Primo sumitur pro quolibet

peccato siue mortale siue veniale sit. Secundo p crimine irrogate infamia. qd est accusatioe et damnatioe dignu. Tertio p pecto qd cuenit ex deliberatioe siue mortale siue veniale sit: qd no delet nisi p pnam. Quarto qd semel commissum sufficit ad cōdemnatione: nō tñ infamat. Quinto qd irrogat ppter tuā infamia. vt no. xxv. di. c. vñ orariū. s. nūc at. z. lxxij. di. apostol. vñ. Si qlibet ē pctor nō tñ qlibet est criminofus.

Trisma sit ex duobz liquoribz. s. oleo: per qd puritas mētis et nitor pscie. Et ex balsamo p quē odor fame figurat. vt est rex. in. c. vñ co. de sacra vnc.

De CW

Cuniculus est riuus directus coopertus. vt ē glo. in. l. sup iter. ff. de aqua plu. ar. vbi dicit q ille cui debet seruitus aque ducēde p riuū pōt facere cuniculū. id ē de aperto riuo coopertum.

Cubicularij dicuntur serui q cubiculū dñi sui procurant.

Curator dicitur q curā alicuius gerit defendendo ipm a pretore fm leges legitime datus. Vel fm alios ē ille q res adolefcētis administrat. Dat aut fm eos curator pncipalitē rebz: et secundario psonae. Tutor pō pmo et pncipalitē dat psonae et scōario rebz vel pñs monio. Et hec ē differētia vna inter tutore et curatore. Alia ē differētia. qz tutor datur pupillis infra. xliij. annū existētibz. Sz pcurator dat eis de vltim. ad. xxv. annū. i masculis ab etate. xliij. et i feminis ab etate. xij.

Curia media brevis ē loc⁹ vbi reddit ius. vñ habitatio pncipis. sz media lōga ē meretrice. vñ. Curia ius curat: meretrice ē dicta curia.

Curialis dicitur ille q est de officio curie. vñ iudicis obnox. i. obligat⁹. et adulat⁹ pncipibz di. xxxvij. nōne. Vñ curiales dicim⁹ oēs q qcuqz pditione obligati sūt curie alicui⁹ publice pñs siue milites siue aduocati sint siue iudices siue officiales siue bistriones. et breuiter quoscūqz siue bñtes officiū bone stum siue inbonestū.

Curiositas sumit⁹ p subtilitate nimia cura ex qñta. de renūc. c. j. li. vj. Nā curiosi de his q nō multū expedit sepe disceptāt. d re iudi. abbate sanc. li. vj. Qd tñ faciendū nō est vt in. c. j. pal. et. c. ij. de bere. li. vj. et. C. d sū. tri. et si. carbo. l. nemo.

Custodia et exhibitio reorū vt dicit Azo fm legistas ē custodia q fit in carceribz publicis et etiā phibet carceres puatos. vt piz. ff. et C. de pna. carce. mibi.

Cupe sunt vasa facta cā portandi fruct⁹. Culle⁹ vñ culcipes⁹ est idē qd sacc⁹ in q portat triticū. et maxie de corio q supponit eq. Vel dicitur sacc⁹ core⁹ in q ponunt interficientes parētes. l. vnica. C. de his q pa. vñ li. oc. cl. vbi dicitur insule⁹ culleo cū cane et gallo galinacio vsp̄era et symea.

Cum accipit interdū p et. ff. de le. j. l. ticio. s. nihil. et de p. obli. l. qdcūqz. s. nō solū. Etia interdū accipit p si. et pncipalitē notat tps et nō pditionē nisi in psequētia. l. cētēsimis. si. ff. de p. obli. Etia fac adiunctū videri accessorii nō pncipale sic pñctio. vt. l. si fun. dum. ff. de fun. instru. Et nota q hec dictio cū. inuenit i duabz pñs orōnis. Vno mō est ppositio et pñstuit cū ablatiuo. Alio mō est aduerbiū tps. Primo mō significat dupliciter. s. accessorie et pncipalitē. Accessorie ibi. Lēgo seruū cū veste. equū cū capistro. fundū cū el⁹ instru. l. j. ff. de pecu. le. l. si cū fundū. ff. de fun. instru. et instru. lega. Idē ptractu. vt depono fuū cū veste. l. j. s. q de pposita. ff. de positi. Et ibi no. p glo. et doc. Et est effect⁹ q nō dicitur depositari⁹ restituere accessorii sine pncipali. Et si seru⁹ morit sine culpa depositarij vestis p se peti pñ: alio loꝝ cupletaret depositari⁹ sine cā cū iactura aliena: qd esset iniquū. de re. iur. loꝝ cupletari. li. vj. Pncipalitē autē secundo mō pñgit qñ res pñgit qñ vna nō est alteri accessoria. vñ cū psonas pñgit et patrē aut matrē. l. iij. et. iij. ff. de pecu. s. si qñs. insti. de legi. et licz in flō liū et matrē et patrē nō sit eq pncipalitas q ad honore debiti et reuerētia q debet parētibz a liberis et nō ecōtra. Est tñ pncipalitas eqilis int eos q ad effectū iuris. nā extincto legato i pñe vñ mñe: nō seqt⁹ q i liberis extinctū sit. qz aia q pncipalitē ē in psona est a deo et nō a pñe vel mñe. Itē ex cōmuni mō loquēdi dictio cū signat accessionē honoris inter psonas. vt dicēdo. veni mecū. si gte mibi accedere associādo accessorie. sec⁹ i dictioe: vt dicēdo. ego et tu eam⁹. qz signat vtrūqz pncipalitē. Sz ibi. dñs vobiscū. non pōt significare q dñs accedat vobis. qz nō parit summa et imutabilis maiestas. Et nō refert si pponat accessorium: sic dicēdo.

depono capistrū cū equo, lego instrumen-
tum cū fundo, ar. l. p. poster. C. de testa, nisi
essent alie cōsuetudine ex q̄b p̄cluderet volū-
tas testātis, legātis, vel p̄rabentis. Itē dī-
ctio cū posita circa numerū non includit,
s̄bi gr̄a, Testator deposuit apud Seium
cc. et legādo bona, dicit Seio, ccc. cū, cc. q̄
apud eū deposui lego, nō includit cū, ccc.
l. si is q̄ ducēta, in p̄n. ff. de re, du. Sed cū:
put est aduerbiū significat tps et dilationē,
q̄nq̄ ex p̄ditione, q̄n etā accelerationē tē-
poris et dilationē signat: ibi, p̄mitto cū Ti-
cius mortef. l. nā et si, ff. de cōdi. et demon.
tps et cōditionē signat ibi, lego Ticio im-
puber cum, xiiij. annoz erit, l. si ticio, ff. q̄n
dī, lega. cc. fa. l. q̄ p̄misit, de cōdi. et demon.
Itē signat tps et nō p̄ditionē: ibi, lego Ti-
cio cū ipe mortef. l. heres meus, in p̄n. ff. de
cōdi. et demō, idē in l. ex his verbis, C. q̄n
dī, le. ce. Q̄nq̄ nec tps nec dilationē signifi-
cat: vt ibi, p̄mittis decē cum petiero vbi sta-
tīm cū petis soluere tenet. Quādoq̄ etā ni-
hil significat, et frustratorie ponit, vt ibi, le-
go cū heres adierit hereditatē, l. ij. ff. de ver.
sig. Bar. p̄dicta ponit, et in l. gallus, s. j. ff.
de libe. et posthu. vbi ponit differētā inter
et et cū, vt no. in l. scilicet cum q̄ meus, ff. de le.
j. an inducat cōditionē vel demonstratōnē
de hoc tex. singularis in l. si ita fuerit, s. ff.
ff. de manumiss. testa. et quādo inducit copu-
lam, in l. illi cum illo, ff. de vsufruc. lega. et
q̄n est cōiunctio nō faciens cōditionē, in l.
demonstratio, ff. de cōdi. et demō, et quādo
est aduerbiū tūc iungit verbo futuri tps, et
principaliter notat tps, et in cōsequētiam
cōditionem, vt no. Bar. in l. j. ff. de condi.
et demonstra.

De Dā Almatica ē ve

Dāstis qua mō vtunt oēs diaconi ex
cōsuetudine in solennitatibus, vt
lxxvj. dī, de ieiunio, Antiquit? in sine p̄ces-
sione pape nec episcopis nec diaconis lice-
bat bec vestis, dī, xxiij. c. oīs filius.
Dāmnū est diminutio vel ademptio patris
monij, et dī: a demovl' diminuo fm Hosti.
ff. de dam. infec. l. iij. Etā q̄nq̄ dāmnū est
lucrū cessans, de q̄ an veniat i p̄demnatio-
nē, no. in c. cōquestus, de vsu. Et diuiditur

dāmnū sicut Actio, qz alia est de dāno da-
to, alio de dāno infecto. Et actio de dāno
dato cōpetit ex l. aq̄l. Requre sup Actio lez
gis aq̄lie. Duo aut in hac actioe requirunt
scz q̄ dāmnū datū sit, et q̄ culpa dantis p̄-
cesserit. Et aliud ē dānoz restauratio et ex-
pensarū satisfactio, vt de iniu. et dā. da. c. in
nra. Dāf aut alicui dāmnū in p̄sona hoīs,
puta si seru? castret. vel silē. et etā in bestijs
vel alijs rebz, de q̄ materia vide Hosti. de
insu. et dā. da. Nec q̄libet actio iniuriarū ē
p̄pria, qz actio dāni dati ciuilis ē, pur p̄ p̄
legistas et Hosti. vbi sup.

Dāmnū infectū fm spe, de no. ope. nūcia. in
tractatu libelloz, s. nūc dicam? dī, si edific-
ciū alicui? ruinā minas edificio vel p̄dio ab-
terius vicini, tūc em edificij istius vel p̄dij
dñs a dño edificij ruinā minas petere p̄t
q̄ sibi caueat noie dāmnū infecti: q̄ stipula-
tio cōtinebit totū interesse istius vicini, ff. e.
ti. l. stipulatioe. et l. s. et si p̄ditioe. et l. dāmnū
infecti. Et dāmnū pateris q̄n rebz ius al-
qd decrescit: nō q̄n accrescit, q̄n aut lucroz
amittis: dāmnū nō pateris. Etā q̄ddā dā-
nū siue interesse est circa rē, vt si subtraxisti
mibi instrumēta q̄b possessio firmat tene-
ris mibi ad dānū, qd p̄tingit p̄pter ablatio-
nē instrumētoz: et q̄ddā dāmnū est extra rē.
Differūt etā dāmnū et iactura, vt no. Joh.
an. in nouella de elec. qz sepe, li. vj. Et nota
q̄ q̄ occasione dāmnū dat dāmnū dedisse
detur, ff. de re iudi. l. is q̄ dāmnū, et, c. si cul-
pa, de insu. et dā. da. et tō tenet si dat ope-
rā rei illicite, et etā si licite dū nō adhibet di-
ligentiā quā p̄t.

Dānas in iure ciuili q̄nq̄ est nomē adiecti-
uum oīs generis, idē valēs q̄ dānat? vt in
l. dānas esto, ff. de vsu, et vsufru. et l. si plu-
ribz, ff. de leg. ij. p̄mo r̄iso, s. et si ita legatū,
als capiendo in multis legibz nō esset stru-
cta cōgruitas.

Dapiser dicit ferens dapes, et est nomen of-
ficij magne dignitatis in curia imperato-
ris, vñ inter procures eligentes imperato-
rem cōputatur.

Dapsilis est ille qui liberaliter fm mensurā
cōmunicat.

Dare in arte notariatus dupliciter capitur,
scilicet proprie et improprie. Proprie quā-
do res data trāsit in dominiū accipiētis, vt
in instrumētis in q̄bus agitur de re, alie, et